

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1996-1997

15 januari 1997

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MIDDAGVERGADERING

ACTUELE VRAGEN

ARGO – BENOEMING ONDERVOORZITTER CENTRALE RAAD VAN BESTUUR

DECREET GOEDKEURING SAMENWERKINGSVERDRAG BELGIË EN RUSSISCHE FEDERATIE –
STEMMING

DECREET WIJZIGING DECREET BESCHERMING NAMEN OPENBARE WEGEN EN PLEINEN –
STEMMING

DECREET INVOEGING ARTIKEL IN ORGANIEKE WET OCMW – STEMMING

DECREET NORMEN KAMERS EN STUDENTENKAMERS – STEMMINGEN

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE – STEMMINGEN

Inhoud

Nr. 20

Woensdag 15 januari 1997
Middagvergadering

Berichten van verhindering	1
Motie van orde	
Voorafgaande vraag over de toepassing van de procedure Spreker : de heer Joris Van Hauthem	1
Actuele vragen (Regl. art. 78)	
Actuele vraag van mevrouw Vera Dua tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over maatregelen tegen CO-vergiftiging	2
Actuele vraag van mevrouw Nelly Maes tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de wijze waarop het kabinet van de minister-president het onderwijs Nederlands aan onderwijsinspecteurs uit Noord-Frankrijk heeft voorgesteld	3
Actuele vraag van de heer Etienne Van Vaerenbergh tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de betrokkenheid van de Vlaamse regering bij de voorbereiding van een Eurocampagne van de federale overheid	5
Actuele vraag van de heer Herman Suykerbuyk tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de betrokkenheid van de Vlaamse overheid bij de hervorming van het vervolgingsbeleid	6
Actuele vraag van mevrouw Patricia Ceysens tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over initiatieven van de federale regering in persoonsegebonden aangelegenheden	8
Actuele vraag van de heer Michiel Vandebussche tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het standpunt van de Vlaamse regering ten aanzien van de positie van het Nederlands in de Europese Unie en de contacten met Nederland terzake	9
Actuele vraag van de heer Filip Dewinter tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de standpunten van de federale eerste minister en de Vlaamse minister-president ten aanzien van een eventuele federalisering van ontwikkelingssamenwerking	10
Actuele vraag van mevrouw Sonja Becq tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de gevolgen van het optrekken van de ingangleeftijd voor het kleuteronderwijs	12
Motie van orde	
Vraag over de toepassing van de procedure Spreker : mevrouw Nelly Maes	13
Actuele vragen (Regl. art. 78)(Voortzetting)	
Actuele vraag van de heer Felix Strackx tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de kosten aan schoolgebouwen door vorstschade	13

Actuele vraag van de heer Johan Malcorps tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de uitvoer van plastic-afval naar Libanon door het bedrijf AREB Recycling uit Laarne	14
Actuele vraag van de heer Carlos Lisabeth tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over het mogelijk transport van PMD-vuilniszakken naar Libanon	17
Actuele vraag van de heer Johan De Roo tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de organisatie inzake de inning van het kijk- en luistergeld	18
Actuele vraag van de heer Patrick Hostekint tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de controle van transporten op de regionale luchthavens	19
Actuele vraag van de heer Christian Verougstraete tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de overname van RMT-personeel door het loodswezen	20
Actuele vraag van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over het faillissement van het bedrijf Nova	20
Actuele vraag van de heer Jacques Laverge tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over het toenemend aantal bedrijven in moeilijkheden	22
Autonome raad voor het gemeenschapsonderwijs	
Voordracht van één ondervoorzitter van de centrale raad van bestuur	22
Spreker : de heer Herman De Reuse	
Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Verdrag inzake verstandhouding en samenwerking tussen het Koninkrijk België en de Russische Federatie, ondertekend in Brussel op 8 december 1993	
– 474 (1996-1997) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	23
Voorstel van decreet van de heren Hugo Marsoul en Willy Kuijpers en mevrouw Cecile Verwimp-Sillis c.s. houdende wijziging van het decreet van 28 januari 1977 tot bescherming van de namen van de openbare wegen en pleinen	
– 104 (BZ 1995) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	24
Spreker : de heer Willy Kuijpers	
Voorstel van decreet van de heer Marc Olivier houdende invoeging van een artikel 22bis in de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn	
– 285 (1995-1996) – Nrs. 1 tot 4	
Hoofdelijke stemming	26
Voorstel van decreet van de heren Marc Olivier, Jacques Timmermans en Carl Decaluwé c.s. houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers	
– 437 (1996-1997) – Nrs. 1 tot 7	
Aangehouden stemmingsen	27
Hoofdelijke stemming	29
Spreker : de heer Etienne Van Vaerenbergh	

Met redenen omklede motie van de heer Johan Malcorps tot besluit van de op 7 januari 1997 door de heer Johan Malcorps in commissie gehouden interpellatie tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de tweede spoortoeegang tot de Antwerpse haven en de IJzeren Rijn

– 515 (1996-1997) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemmingen

30

Sprekers : mevrouw Mia De Schamphelaere en de heren Dirk Van Mechelen, Bruno Tobback, Johan Malcorps en Jan Penris

Regeling van de werkzaamheden

35

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.15 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

AANWEZIG

Wilfried Aers, Yolande Avontroodt, Sonja Becq, Georges Beerden, Jean-Marie Bogaert, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Jozef Browaeys, Herman Candries, Leo Cannaeys, Georges Cardoen, Jan Caubergs, Patricia Ceysens, Joachim Coens, Marc Cordeel, Frank Creyelman, Norbert De Batselier, Carl Decaluwé, Etienne De Groot, Karel De Gucht, Leo Delcroix, Herman De Loor, Anny De Maght-Aelbrecht, Julien Demeulenaere, Jos De Meyer, André Denys, Paul Deprez, Herman De Reuse, Peter De Ridder, Johan De Roo, Mia De Schampelaere, Roland Deswaene, Freddy De Vilder, Jacques Devolder, Filip Dewinter, Fred Dielens, Marijke Dillen, Michel Doomst, Vera Dua, Paul Dumez, Freddy Feytons, Jaak Gabriels, Jos Geysels, Johnny Goos, Leo Goovaerts, Brigitte Grouwels, Veerle Heeren, Patrick Hostekint, Pieter Huybrechts, André Kenzeler, Marino Keulen, Willy Kuijpers, Patrick Lachaert, Herman Lauwers, Jacques Laverge, Kathy Lindekens, Carlos Lisabeth, Marcel Logist, Dominiek Lootens-Stael, Jacky Maes, Nelly Maes, Johan Malcorps, Hugo Marsoul, Erik Matthijs, Lydia Maximus, Trees Merckx-Van Goey, Marc Olivier, Jan Penris, Leonard Quintelier, Didier Ramoudt, Ludo Sannen, Freddy Sarens, Johan Sauwens, Eddy Schuermans, Jef Sleenckx, Jos Stassen, Steve Stevaert, Felix Strackx, Herman Suykerbuyk, Guy Swennen, René Swinnen, John Taylor, Jacques Timmermans, Bruno Tobback, Maria Tyberghien-Vandenbussche, Arnold Van Aperen, Riet Van Cleuvenbergen, Walter Vandenbossche, Michiel Vandenbussche, Bart Vandendriessche, Ria Van Den Heuvel, Marleen Vanderpoorten, Mark Van der Poorten, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Mieke Van Hecke, Gilbert Vanleenhove, Sonja Van Lindt, Jef Van Looy, Dirk Van Mechelen, Gracienne Van Nieuwenborgh, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Marc Van Peel, Hugo Van Rompaey, Etienne Van Vaerenbergh, Peter Vanvelthoven, Tuur Van

Wallendael, Mandus Verlinden, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Emiel Verrijken, Cecile Verwimp-Sillis, Robert Voorhamme, Johan Weyts, Frans Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

Ward Beysen, Stefaan Platteau, Chris Vandebroek, Paul Van Grembergen : gezondheidsredenen ;

Roeland Van Walleghem : ambtsverplichtingen ;

Peter Desmet : familieverplichtingen.

MOTIE VAN ORDE**Voorafgaande vraag over de toepassing van de procedure**

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer de voorzitter, ik wil bij motie van orde het woord vragen in verband met de regeling van de werkzaamheden.

Ik heb een mondelinge vraag ingediend en u hebt die onontvankelijk verklaard omdat ze over een persoon ging. Klopt dat ?

De voorzitter : Ik hoef daarover geen verantwoording af te leggen, maar het klopt. U hebt immers de naam van een persoon vermeld.

De heer Joris Van Hauthem : De naam die ik vermeld, is gerelateerd aan een bepaalde functie. Het ging over de hoofdredacteur van de Rand-krant. Mijn vraag gaat niet over die persoon zelf, maar over zijn functie.

Als u dit criterium op deze manier hanteert, mogen er nooit namen worden genoemd. Ik ben het er met u over eens dat men niet met een persoonlijk dossier moet uitpakken, maar dat is zeker niet het geval. In uw logica zou men in het federale parlement dan ook geen vragen mogen stellen over het

Van Hauthem

ontslag van procureur-generaal Demanet. Dan mogen we de regering niet meer ondervragen over een benoeming in de administratie. Dan moeten we niet meer spreken over de heer Malevé bij Gimvindus, enzovoort. Het gaat daar toch ook niet over de persoon maar over de functie die hij uitoefent ?

De voorzitter : Dat is uw mening.

De heer Joris Van Hauthem : Krijg ik geen antwoord, mijnheer de voorzitter ?

De voorzitter : U hebt mijn antwoord.

De heer Joris Van Hauthem : Ik heb geen antwoord gekregen. Gaat het over personen ? Hebt u die vraag onontvankelijk verklaard ?

De voorzitter : Uw fractie heeft vier vragen gesteld. Er is nergens in het reglement opgenomen dat er hierover een discussie plaatsvindt.

De heer Joris Van Hauthem : Is dat nu de nieuwe politieke cultuur ? Ik stel u een vraag en ik krijg zelfs geen antwoord.

De voorzitter : Ik heb u van antwoord gediend.

De heer Joris Van Hauthem : Ik heb geen antwoord gekregen. Ik vraag u waarom die vraag onontvankelijk is.

De voorzitter : En ik heb u gezegd dat u de actuele vraag onmogelijk maakt door de naamsvermelding.

De heer Joris Van Hauthem : Dan zal ik de vraag indienen zonder de naam van de persoon te noemen. De vraag zal evenwel over net hetzelfde onderwerp handelen.

De voorzitter : Dat is uw interpretatie. U wilt incidenten uitlokken.

De heer Joris Van Hauthem : Ik wil geen incidenten. Ik stel gewoon een vraag, maar ik krijg geen antwoord.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAGEN (Regl. Art. 78)**Actuele vraag van mevrouw Vera Dua tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over maatregelen tegen CO-vergiftiging**

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Dua tot de heer Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over maatregelen tegen CO-vergiftiging.

Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw Vera Dua : Elke winter worden we geconfronteerd met een aantal gevallen van CO-vergiftiging. Het gaat niet over een marginaal probleem, want er zijn elk jaar ongeveer 2.000 ziekenhuisopnames als gevolg van CO-intoxicatie, waarvan tien percent met dodelijke afloop. De oorzaken zijn al jaren bekend, namelijk het gebruik van slechte, verouderde verwarmingsinstallaties, van slecht afgestemde boilers in sterk geïsoleerde ruimtes. Het is telkens in de winter dat het probleem weer opduikt. De risicogroepen zijn gekend : het zijn vooral jongeren en studenten, hetgeen aansluit bij de discussie van deze voormiddag, maar ook zeer veel kansarmen en bejaarden. De hulpverlening dringt er al jaren op aan om maatregelen te nemen die deze sterfgevallen kunnen voorkomen. Een van de voorstellen vanuit de sector houdt in dat er expertisecellen worden opgericht binnen de administratie Huisvesting, dit wil zeggen dat een aantal ambtenaren speciaal worden opgeleid in die problematiek, advies geven en hen thuis controleren en bijstaan in eventuele conflicten met eigenaars of aannemers. De ambtenaren moeten hiervoor worden vrijgesteld van andere taken.

Een tweede voorstel dat ze lanceren, is dat door de Vlaamse regering CO-saneringspremies worden ingevoerd zodat financiële hulp kan worden verleend bij omschakeling van apparaten. Een dergelijk systeem wordt in de provincie Oost-Vlaanderen al toegepast. In hoeverre hebt u maatregelen genomen om dit probleem te verhelpen en hebt u al initiatieven genomen, zoals voorgesteld door de sector ?

Minister Leo Peeters : Mevrouw Dua brengt terecht de problematiek van de CO aan, de problematiek die in de Vlaamse regering eigenlijk behandeld wordt door minister Demeester – die in het kader van het preventieve gezondheidsbeleid bevoegd is. Ikzelf ben vanuit mijn bevoegdheid voor huisvesting betrokken bij de problematiek en

Peeters

ben bereid om bij te dragen tot oplossingen. De ongevallen waarnaar u verwijst doen zich voor in de privé-sfeer. We moeten daar wel degelijk rekening mee houden. Wat we ook aan reglementering uitdokteren of uitvaardigen, er is nooit een garantie dat men in de privé-sfeer doet wat aangewezen en noodzakelijk is. Op welke terreinen zijn we bezig? We zijn bezig – elk van uit onze bevoegdheid – met maatregelen op het informatieve vlak. In de vorige regering was ik bevoegd voor gezondheidsbeleid. Ik ben toen met een sensibiliseringscampagne inzake die CO-preventie gestart door een aantal brochures uit te brengen. Deze wordt ook voortgezet. We kunnen tegelijkertijd werken aan de reglementering. U hebt zelf even gealludeerd op de bespreking over de reglementering van kamers. Bij het invoeren van kwaliteitsnormen proberen we rekening te houden met deze risicofactor. Zo hebben we dit gedaan bij de invoering van heffing op leegstand en verwaarlozing.

Op dezelfde manier zal dit ook gebeuren voor de wooncode. We krijgen dan een belangrijk reglementair kader ter beschikking om hiertegen te kunnen optreden.

U sprak over de premiesystemen. Er zijn een aantal premiesystemen van toepassing. De aanpassingspremie geldt specifiek voor o.a. bejaarden. Ze dient een ruimere politiek dan enkel de CO-problemen. Dat is ook het geval met de verbeteringspremie en met wat in het kader van renovatie gebeurt.

U alludeerde op het reglement van de provincie Oost-Vlaanderen. Dit is vanzelfsprekend hun bevoegdheid. Ik heb gevraagd aan de administratie om ook de effecten en resultaten van de inspanningen naar Oost-Vlaanderen grondig te onderzoeken in het onderzoek dat aan de administratie al werd gevraagd. Aangezien dit inderdaad een voorbeeldfunctie kan hebben, ben ik bereid het onderzoek nog grondiger te laten uitvoeren.

U hebt ook een vraag gesteld inzake de expertise. We werken eraan. Personeel van de administratie dat bij de heffing op de leegstand daar specifiek mee werd belast, kreeg een opleiding inzake de heffingen. Zowel binnen de administratie als binnen de afzonderlijke cel heffingen zal ik de verwerking van de nodige deskundigheid stimuleren. We hebben dus op termijn de nodige deskundigheid in huis.

Het probleem blijft de verspreiding van de informatie. De groep die we moeten bereiken, heeft in de meeste gevallen weinig contact met de media. Via buurt- en wijkcomités en de RISO's proberen we de informatie te verspreiden. Dit zijn een aantal van de initiatieven die we hebben opgestart.

De voorzitter : Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw Vera Dua : Mijnheer de minister, u stelt de situatie rooskleuriger voor dan ze is. De betrokkenen klagen over het gebrek aan betrokkenheid van de administratie. Bij de dienst Huisvesting is er slechts één persoon die ondertussen een opleiding gekregen heeft terwijl er nood is aan meerdere mensen, liefst per provincie, die zich specifiek met deze problematiek bezighouden en mensen persoonlijk willen begeleiden. Ik dring erop aan dat er voldoende man- of vrouwkracht wordt vrijgemaakt. Er moeten ook voldoende middelen voorhanden zijn. U bent nu van plan het premiestelsel van de provincie Oost-Vlaanderen te onderzoeken terwijl die problematiek al jaren aansleept. Als men nu pas onderzoekt wat er echt moet gebeuren, is dat een zeer mager resultaat. Het gaat tenslotte om 200 doden per jaar.

Minister Leo Peeters : Voorzitter, ik heb toch duidelijk gemaakt dat alles voorhanden is. De premiesystemen zijn aanwezig, de informatie is beschikbaar, er is een cel binnen de administratie Huisvesting. Al wie nu een opleiding gericht op het werkveld geniet, zal ook een specifieke opleiding voor deze problematiek krijgen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Nelly Maes tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de wijze waarop het kabinet van de minister-president het onderwijs Nederlands aan onderwijsinspecteurs uit Noord-Frankrijk heeft voorgesteld

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Maes tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de wijze waarop het kabinet van de minister-president

Voorzitter

het onderwijs Nederlands aan onderwijsinspecteurs uit Noord-Frankrijk heeft voorgesteld.

Mevrouw Nelly Maes (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, vorige week, op 9 januari hadden wij het grote genoegen om in het kader van de VVOB een delegatie te ontvangen van inspecteurs Nederlands in Noord-Frankrijk, in Frans-Vlaanderen. Anderen zullen Pas-de-Calais zeggen. Wij ontvingen dus Fransen met enige kennis van het Nederlands, en die geïnteresseerd waren in een nadere kennismaking met de Nederlandse cultuurgemeenschap hier in Vlaanderen. Zij waren daarvoor via ijsgladde wegen uit Frankrijk gekomen. Groot was dan ook mijn verbazing toen ik de toespraak aanhoorde van de afgevaardigde van de minister-president die daar in zijn naam werd gehouden en die op een merkwaardige wijze het onderscheid maakte tussen het Nederlands in Vlaanderen en het Nederlands dat door de Hollanders wordt gesproken, want hij had het voortdurend over les hollandais. Dat hij zijn toespraak in het Frans hield, vond ik min of meer overbodig, gezien het gehoor. Dat hij Frans met veel haar op sprak, vond ik een probleem. Ik hoor immers liever goed Nederlands dan slecht Frans.

Ik zou natuurlijk geen actuele vraag stellen als niet alle Vlamingen en alle Fransen die met enige kennis van het Nederlands naar hier waren gekomen, niet verontwaardigd waren geweest over de voorstelling van zaken. Ik vraag uw toestemming, mijnheer de minister-president, om een zeer klein citaat uit de toespraak voor te lezen : à cet égard le néerlandais est une langue tout à fait particulière. Elle est parlée par les hollandais et par les flamands. Et est-il nécessaire de le préciser : les flamands et les hollandais sont radicalement différents. Je dis ceci sans la moindre hésitation, sans le moindre chauvinisme ou la moindre jalousie. Dan komt eigenlijk de clou. Ik citeer : Je dis ceci parce que l'enseignement de chacune de ses langues exige une approche spécifique. Le néerlandais des Pays-Bas a ses particularités, le néerlandais des Flandres a les siennes. Mijnheer de minister-president, het lijkt me een strategisch punt – voor iemand die in de rest van de toespraak beweert het Nederlands te willen propageren – een merkwaardige stelling om te denken dat men Fransen kan overtuigen Nederlands te leren à la flamande. Tegen asperges à la flamande heb ik geen bezwaar, maar wel tegen zo'n Nederlands. De daar aanwezige Neerlandici benadrukken net zoals wij allen in Vlaanderen en in het buitenland dat we dezelfde taal spreken, wel-

iswaar wellicht met enige varianten die kunnen toenemen naargelang de taalgebruiker. Het valt mij, mijnheer de minister-president, trouwens op hoe goed het Nederlands is dat de Limburgers spreken. Zij vallen daarbij in gunstige zin op in vergelijking met de Brabanders, om van de Antwerpenaren, die een variant zijn van de Brabanders, maar te zwijgen. Het was choquerend. Iedereen voelde zich eigenlijk in het ootje genomen, want waarom zouden wij inspanningen leveren als de mensen het Nederlands dat zij door onze Neerlandici krijgen onderwezen niet als Nederlands kunnen beschouwen ? Dan moeten ze nog eens een andere taal gaan leren. Ik denk dat de nadruk leggen op particularismen over het algemeen een verkeerde strategie is en dat met name de eenheid van taal een van de belangrijkste verworvenheden is van onze voorouders in de negentiende eeuw. Zij hebben dit gelukkig goed ingeschat. Daardoor kunnen wij nu met de Nederlanders dezelfde strijd voeren voor het behoud van het Nederlands in Europa en voor de expansie van onze taal en onze cultuur. Ik ben benieuwd naar uw antwoord want ik kan me niet voorstellen dat u als minister-president deze woorden zelf zou hebben uitgesproken.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande : Mevrouw Maes, u staat me wellicht toe te antwoorden in het Nederlands. In het Frans is er inderdaad een regel die zegt dat men sommige verbindingen – liaisons dus – niet mag maken.

Mevrouw Nelly Maes : Liaisons dangereuses !

Minister-president Luc Van den Brande : Dat geldt voor de taal en misschien ook nog voor andere dingen. Twee type-voorbeelden zijn natuurlijk les hollandais en les harengs. Ik deel dus uw stelling dat zowel hollandais als harengs nooit mogen verbonden worden met de -s- waardoor ze worden vooraf gegaan.

Bovendien spreekt het vanzelf dat ik de volle verantwoordelijkheid opneem voor wat mijn medewerker gezegd heeft. U hebt uit zijn tekst, die ongeveer drie bladzijden telt, zeven regels geciteerd. U moet natuurlijk ook rekening houden met wat voor- en achteraf gezegd wordt. Het zinnetje dat volgt op uw citaat is, en ik citeer : u hoeft niet alleen naar Nederland te gaan of te kijken om het Nederlands te ontdekken.

De algemene lijn van de tekst is dat er één taal is en twee culturen. In dit verband heeft mijn mede-

Van den Brande

werker verwezen naar Assimil, een taalleermethode die ook verwijst naar culturele omgevingsfactoren. Wie een taal leert, komt automatisch in contact met culturele verwijzingen. Er zal bijvoorbeeld gesproken worden over een terrasje in Parijs, en niet in Namen. Wat echter als een paal boven water staat, is dat er twee culturen zijn, met maar één taal. Deze taal heeft een aantal particulariteiten voor wat onder meer spreekwijze betreft en al wat daarmee samenhangt. Het grammaticaal bewaken van de taal is iets waarvoor de Taalunie instaat. Hierover bestaat geen twijfel. Als u dus, mevrouw Maes, dit citaat isoleert, dan zou u wel eens een verkeerde gevolgtrekking kunnen maken. Als u de globale tekst bekijkt, bestaat hiervoor geen gevaar.

Tenslotte zegt u dat u, net zoals iedereen, geschokt was. Tot op heden ben ik nog door geen enkele bliksem getroffen. U vraag stelt me wel in de gelegenheid om de nadruk te leggen op het feit dat er maar één taal is die ons bindt en dat er twee culturen zijn, met een ietwat verschillend coloriet. Taal betekent niet alleen gebruik maken van stembanden, ze staat ook gelijk met denken, zijn en interactie. Pas als we het daarover eens zijn, kunnen we ze gemeenschappelijk bewaken.

De voorzitter : Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw Nelly Maes : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister-president voor zijn antwoord. Hij heeft ondubbelzinnig de éénheid van taal bevestigd en al wie zich bezig houdt met de promotie van de taal zou zich op deze éénheid moeten richten, zowel in spreken, schrijven als handelen. Vlamingen scoren in Nederland goed inzake taal omdat hun taalbewustzijn groter is. Het verheugt me trouwens ook dat wij het in spelprogramma's en dictees gemiddeld beter doen dan de Nederlanders. Ik heb ook gehoord dat er in Vlaanderen meer aandacht is voor de wijze waarop de taal wordt gehanteerd in de media. Ik wens dat ook zo te houden. Het is niet omdat bepaalde kringen eerder populaire varianten van onze taal schijnen te promoten, dat de regering die ingesteldheid moet overnemen.

Ik wil u echter herinneren aan de oorsprong. Toen wij nog geen parlement waren, waren wij de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap in België. Ik hoor u ook niet graag zeggen dat u zich niet tot een andere cultuur voelt behoren. Het Nederlands in Vlaanderen vormt er weliswaar een variant van maar wij behoren ontegenzeggelijk ook tot de Nederlandse cultuur. Toen onze voorgangers zeiden dat de taal het hele volk

is, zagen zij het misschien wat te breed. Ze bedoelden hetzelfde als wat u daarnet zei. De taal welt op uit de hele geest en de levenswijze van de gemeenschap. Deze gemeenschap kunnen we echter ook beschouwen in haar opdelingen en dan hebben we morgen ook een Limburgse en een Westvlaamse cultuur. Ik zou veel liever de nadruk leggen op onze gemeenschappelijkheid, in het besef dat elk huis onder een kerktoeren staat en dat de ene wijk van mentaliteit kan verschillen van de andere. Laten we ons echter inzake taal en cultuur bewust blijven van de eenheid van de cultuur die in de taal tot uiting komt. (*Applaus bij de VU en het VB*)

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande : Ik denk dat wij het in essentie roerend eens zijn, mevrouw Maes. Het zou ons te ver brengen. Wat we nu als Algemeen Nederlands beschouwen, is in wezen het dialect van de zestiende-zeventiende eeuw van Amsterdam.

Mevrouw Nelly Maes : U bedoelt het Nederlands van de Statenbijbel.

Minister-president Luc Van den Brande : Ik pleit er niet voor om in de drieëntwintigste eeuw het Mechels te verheffen tot het Algemeen Nederlands van dat ogenblik. U hebt gelijk : er is één taal die bewaard moet blijven. De manier waarop er onderwijs wordt verstrekt in noord en zuid, verschilt echter ook hier en daar. Ik denk dat iedereen het met me eens is als ik zeg dat we één taal vertegenwoordigen en twee culturen die erg verwant zijn aan elkaar. Ik verwijs naar al degenen die op de laatste hoorzitting unaniem beweerden dit zo aan te voelen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Etienne Van Vaerenbergh tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de betrokkenheid van de Vlaamse regering bij de voorbereiding van een Eurocampagne van de federale overheid

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Vaerenbergh tot de heer Van den

Voorzitter

Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de betrokkenheid van de Vlaamse regering bij de voorbereiding van een Eurocampagne van de federale overheid.

De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh (*Op de tribune*) : Mijnheer de minister-president, mijnheer de voorzitter, collega's, Europa wordt steeds belangrijker voor Vlaanderen. Ik geef vier voorbeelden om dit te staven. Ten eerste heeft men het over Europa als bedreigend in het kader van de sociale verdringing in Vlaams-Brabant. Een tweede voorbeeld betreft de invloed van Europa, bijvoorbeeld op de taalwetgeving in verband met etikettering. Een derde voorbeeld : ten gevolge van het gebrek aan functioneren van Europa kon de doliëkoelziekte zich zo sterk uitbreiden. Als vierde voorbeeld haal ik het feit aan dat de minister-president zelf voorzitter is geworden van het Comité van de Regio's, dat de regio's moet vertegenwoordigen.

Mijn vraag, mijnheer de minister-president, luidt als volgt. Wij vernemen dat België – dat wil zeggen : de minister van Buitenlandse Aangelegenheden – een studie wil laten uitvoeren over het Belgisch Europees beleid. Die studie moet in België – en dus ook in Vlaanderen – uitmonden in een Europese campagne. Wij zijn erg geïnteresseerd in de inhoud van die campagne. Wat zal men de bevolking vertellen ? Welk Europa zal men willen verkopen ? En wordt Vlaanderen betrokken bij de uitbouw van die campagne ? Wordt de minister-president, als voorzitter van het Comité van de Regio's, daarbij betrokken ?

We willen liever niet tot de conclusie komen dat we een eerder theoretisch Europa voorgeschoteld krijgen, waarbij men over onze hoofden heen allerlei beloften inzake werkgelegenheid zou doen – waarvan men dan achteraf moet vaststellen dat ze niet kunnen worden gerealiseerd. Wij willen een Europa op Vlaamse mensenmaat gepromoot zien.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, waarde collega's, ik deel de bezorgdheid van de heer Van Vaerenbergh. Ik wil hier twee zaken benadrukken. Over de cam-

pagne van de federale overheid werd overleg gepleegd tijdens de interministeriële conferentie voor het Buitenlands Beleid. Dat gebeurde voor het eerst eind december 1995. Daar werd afgesproken om een aantal Vlaamse herkenningpunten in die federale campagne te integreren. Dat geldt ook voor de Franse Gemeenschap, het Waals Gewest, enzovoort.

Er is nu een eerste folder beschikbaar. In die folder wordt onder de hoofding Vlaanderen-Europa : sterke partners, uitvoerig informatie verschaft.

Een tweede punt heb ik ook in de interministeriële conferentie aangekaart. Ik heb gezegd dat wij, met betrekking tot onze eigen bevoegdheden, erop staan om zelf een gerichte campagne op te zetten. Ik heb in dat verband om voorstellen gevraagd. Wellicht begin februari zal ik die voorstellen ontvangen. Op basis daarvan zullen we dus op twee sporen rijden. Enerzijds zullen we een Vlaamse betrokkenheid in de federale campagne verzekeren ; anderzijds zullen we een gerichte campagne over Vlaanderen-Europa, uitgaande van onze bevoegdheden en opvattingen, op touw zetten.

Ten slotte nog dit – al gaat het slechts om een detail. Het Comité van de Regio's van de Europese Unie wordt vandaag voorgezeten door de heer Pasqual Maragall I Mira. Ik ben ondertussen wel voorzitter geworden van de Assemblée van de Regio's van Europa, ARE. Ik kan er u alvast van verzekeren dat er een zichtbare campagne over de relatie tussen Vlaanderen en Europa komt. Dat thema zal overigens ook in het project Vlaanderen-Europa 2002 in het licht worden gesteld. Zodra ik daarover voorstellen heb ontvangen, zal ik de commissie op de hoogte brengen over de concrete vormgeving.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Herman Suykerbuyk tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de betrokkenheid van de Vlaamse overheid bij de hervorming van het vervolgingsbeleid

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Suykerbuyk tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering,

Voorzitter

Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de betrokkenheid van de Vlaamse overheid bij de hervorming van het vervolgingsbeleid.

De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer Herman Suykerbuyk (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, in het federale parlement wordt een voorstel besproken waarbij in de toekomst het vervolgingsbeleid zal worden bepaald door het college van procureurs-generaal, onder het voorzitterschap van de federale minister van Justitie. Ik heb u al eerder, op 11 juli, daarover ondervraagd. Ik heb toen gezegd dat logischerwijze het vervolgingsbeleid – alle maatregelen inzake vervolging, onderzoek en penitentiaire begeleiding – ook de Vlaamse en de Franse Gemeenschap aangaan.

Er is trouwens ook een meer algemeen principe, namelijk dat het sanctioneren wordt toevertrouwd aan degenen die de decreten goedkeuren. Dit zou dus ook door de Vlaamse Gemeenschap moeten gebeuren.

Ik kom terug op wat u tijdens die commissievergadering in het vooruitzicht hebt gesteld. Bij dat vervolgingsbeleid was u voorstander van een regionale betrokkenheid. In de lijn van de huidige decretale bevoegdheden waarover we beschikken, is dit uiteraard logisch. Momenteel wil ik u vragen hoe ver men daarmee staat. In het verleden was het vervolgingsbeleid in handen van de vijf procureurs-generaal. Nu gebeurt dat onder leiding van de federale minister van Justitie, dus iemand van de uitvoerende macht. Dit nieuwe gegeven vergt uiteraard een nieuwe benadering. Ik herhaal dus mijn vraag : hoe staat het met de betrokkenheid vanuit de gemeenschappen en de gewesten ? Mijns inziens is het belangrijk dat we hierover in het Vlaams Parlement kunnen debatteren. We mogen dit niet langer uitstellen.

Ik wil daar nog het volgende aan toevoegen. Tot nu zijn er enkel gesegmenteerde afspraken gemaakt omtrent een aantal terreinen. Ik denk bijvoorbeeld aan de afspraken tussen de ministers van Ruimtelijke Ordening en de betrokken parketten van bepaalde arrondissementen. Met dit beperkte gegeven kan men uiteraard nog niet van een echte betrokkenheid spreken.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, in het verloop van de besprekingen die we op 11 juni hebben gevoerd, heb ik gezegd dat er inderdaad een principieel probleem is, namelijk dat diegene die de wet of het decreet maakt, ook uitvaardigt. Wat betreft het vervolgingsbeleid – en ook wat betreft het opsporingsbeleid –, stoot men op de huidige rechtsbedelingsbevoegdheid, die eigenlijk uitsluitend op het federale vlak wordt georganiseerd, enkele administratieve elementen van rechtsbedeling niet te na gesproken. Dat is momenteel de situatie.

Aangespoord door de bedenkingen die u toen hebt gemaakt, heb ik de opdracht gegeven om een interdepartementale inventaris te maken van de problemen die zich op het terrein voordoen. Ik beschik nu over deze interdepartementale inventaris, gekoppeld aan de eigen decreten en besluiten. Ik stel voor dat ik in eerste instantie deze inventaris ter beschikking stel van het Vlaams Parlement. Daarover kunnen we dan een gedachtewisseling houden. Zo kunnen we samen bekijken in welke mate we iets kunnen ondernemen. Momenteel zie ik echter geen mogelijkheid tot een rechtstreekse betrokkenheid bij de behandeling van een federaal wetsontwerp, maar wat betreft het totale pakket aan te onderhandelen materies voor herverkaveling van bevoegdheden, kan deze inventaris zeker nuttig zijn.

Voor alle duidelijkheid, momenteel is er geen rechtstreekse procedure die ons toelaat om in de federale besluitvorming een rol te spelen. Aan de hand van deze inventaris moeten we dus eerst bepaalde strategieën ontwikkelen om tot een herverkaveling van bevoegdheden te komen.

De voorzitter : De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer Herman Suykerbuyk : Ik dank de minister-president voor zijn antwoord en ik ben blij dat hij toezegt om een inventaris voor te leggen. Dat kan helpen om tot een besluit te komen. Toch heb ik nog een vraag. Op dit ogenblik bestaan er afspraken op welbepaalde gebieden, ik verwijs naar het voorbeeld van de naleving van de wetgeving op de ruimtelijke ordening. Daarover bestaan afspraken met diverse parketten. Men mag niet talmen om dit te veralgemenen. Wellicht kunnen we daarover in commissie van gedachten wisselen en tot besluiten komen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Patricia Ceysens tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over initiatieven van de federale regering in persoonsgebonden aangelegenheden

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Ceysens tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over initiatieven van de federale regering in persoonsgebonden aangelegenheden.

Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens (*Op de tribune*) : Ik weet niet wie op mijn vraag zal antwoorden, ik heb ze tot de minister-president gericht.

Minister-president Luc Van den Brande : Uw vraag belangt ons allen aan, maar minister Martens zal het antwoord verstrekken.

Mevrouw Patricia Ceysens : In één week tijd heeft de federale regering twee initiatieven aangekondigd inzake persoonsgebonden aangelegenheden. Het eerste heeft betrekking op bejaarden, het tweede op de positie van het kind als slachtoffer.

Het eerste initiatief betreft dus het zogenaamde case-management, de begeleiding van bejaarden waardoor deze mensen zo lang mogelijk thuis kunnen worden opgevangen. Dit is een lovenswaardig initiatief. Jammer genoeg werd het door de federale ministers voor Volksgezondheid en Sociale Zaken genomen om louter besparingsredenen. Bij een Vlaams initiatief had een andere bekommernis voorop kunnen staan, namelijk om de bejaarden een zo groot mogelijke levenskwaliteit te bieden. De federale ministers hebben voor hun initiatief allerlei partners aangezocht in de universitaire en privé-sector. Over de Vlaamse regering wordt met geen woord gerept. Waarom is die geen partner voor de federale regering in een bij uitstek persoonsgebonden aangelegenheid ?

Het tweede dossier is het aangekondigde congres over de maatschappelijke positie van het kind,

onder meer als slachtoffer van seksueel misbruik. Hierover heeft dit parlement een tijdje geleden een resolutie goedgekeurd, waarbij we met klem aandroegen op een Vlaams actieplan en waarbij we vroegen om een coördinerend minister. We hebben hier niets meer over gehoord. Nu pakt de federale regering uit met een gelijkaardig voorstel. Weer gaat ze op zoek naar partners in universiteitskringen en in internationaal gezelschap. Weer is er van de Vlaamse regering geen sprake. Hoe is dat te verklaren ?

Ergert deze houding van de federale overheid onze ministers niet ? Als we de persoonsgebonden aangelegenheden als een Vlaamse bevoegdheid opeisen, moet onze regering minstens een partnerrol toebedeeld krijgen bij dit soort initiatieven.

De voorzitter : Minister Martens heeft het woord.

Minister Luc Martens (*Op de tribune*) : Mevrouw, ik denk dat uw informatie wat vertekend is. De Vlaamse Gemeenschap is wel degelijk betrokken bij het congres over het kind. De expertencommissie die werd aangeduid na de rondetafel op het Paleis, is op een evenwichtige manier samengesteld uit deskundigen van de beide gemeenschappen. Die commissie, die het congres van mei 1997 organisatorisch en inhoudelijk voorbereidt, sluit een Vlaamse inbreng dus zeker niet uit. Als straks op federaal niveau het initiatief zal worden genomen voor een interministeriële conferentie over het kind, is dat trouwens ook een gedachte die vanuit de Vlaamse regering werd aangereikt.

Tijdens de bespreking van het actieplan heeft de Vlaamse regering gepleit voor een interministeriële conferentie. Hiervoor werd overigens een coördinerende minister aangeduid. Wij volgen deze problematiek wel degelijk. In de mate van het mogelijke proberen we zelfs het voortouw te nemen.

Op dit ogenblik beschikken we niet over de nodige instrumenten om voldoende anticiperend op te treden. Het Overlegcomité en de interministeriële conferenties zijn onvoldoende verfijnd en er is te weinig communicatie tussen de gemeenschappen, de gewesten en de federale overheid. De positie van het kind in de maatschappij is overigens geen Vlaams monopolie, het is een internationaal probleem. Het is essentieel dat we onze verantwoordelijkheid kunnen nemen en tot op heden is dit nog steeds het geval.

U verwijst eveneens naar het case-management, een systeem dat is overgewaaid uit de Verenigde

Martens

Staten. Dit alternatief voor de intramurale psychiatrie dient niet om kosten te besparen, maar wel om de beschikbare middelen meer te gebruiken voor de zelfredzaamheid van de patiënt. Een verbetering van de levenskwaliteit en een betere kwaliteit van de verstrekte zorgen zijn kenmerken van het case-management. De federale overheid introduceerde vorig jaar een wetenschappelijk onderzoek in de vorm van een demonstratieproject in verband met dit case-management – eerste fase : 1996 : 2 pilootprojecten ; tweede fase : 25 ziekenhuisbedden vanaf 1 februari 1997. Het project richt zich voornamelijk tot de geriatrische patiënt die, na diagnosestelling en behandeling in een ziekenhuis ontslagklaar is en zich geconfronteerd weet met complexe zorgvragen die afstemming, samenspraak en coördinatie met de thuiszorg vergen. Een sociaal verpleegkundige of case-manager zal worden belast met de ontslagvoorbereiding van de oudere patiënt, met het oog op een naadloze zorg.

In verband met de opvang van dergelijke patiënten kan een bevoegdheidsconflict ontstaan, wanneer men optreedt op terreinen waarvoor wij bevoegd zijn. Ik denk hierbij onder meer aan de thuiszorg. We hebben geen overleg gepleegd over dit proefproject. Dit onderwerp was overigens niet aan de orde in de interministeriële conferentie voor de volksgezondheid.

Met betrekking tot conflicten op het vlak van het project van case-management, zullen we in de interministeriële conferentie de nodige toelichtingen vragen.

De voorzitter : Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens : In mijn voorbeeld gaat het om mensen die thuis zijn, niet om mensen die in het ziekenhuis verblijven.

Minister Luc Martens : Uw informatie is onjuist. In het case-managementproject gaat het om mensen die in het ziekenhuis verblijven. In het onderzoeksproject zal men gedurende drie maanden na het verlaten van het ziekenhuis vanuit het ziekenhuis verder de toestand van de geriatrische patiënt opvolgen.

Mevrouw Patricia Ceysens : In mijn voorbeeld gaat het om hoogbejaarde mensen die nog nooit werden opgenomen en die worden begeleid zodat ze niet naar een rusthuis moeten verhuizen.

Met betrekking tot de begeleiding van kinderen die het slachtoffer werden van seksueel misbruik, zegt u dat er reeds een coördinerende minister

werd aangeduid. Wanneer dit voorstel van resolutie in het Vlaams Parlement wordt goedgekeurd, moet men ons ook meedelen wanneer het van kracht wordt.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Michiel Vandebussche tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het standpunt van de Vlaamse regering ten aanzien van de positie van het Nederlands in de Europese Unie en de contacten met Nederland terzake

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Vandebussche tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het standpunt van de Vlaamse regering ten aanzien van de positie van het Nederlands in de Europese Unie en de contacten met Nederland terzake.

De heer Vandebussche heeft het woord.

De heer Michiel Vandebussche (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, heren ministers, dames en heren, het talenbeleid in de EU is al langer dan vandaag een zorgkind van de kleinere taalgebieden binnen deze Unie. Specifiek betreft het voor ons het Nederlands. De laatste tijd doen opnieuw vrij alarmerende geruchten de ronde over de beperking van het aantal werktalen gebruikt tijdens de werkzaamheden van de EU. We hebben met belangstelling kennisgenomen van het feit dat de Vlaamse regering naar aanleiding van het Nederlands voorzitterschap van de EU, een initiatief heeft genomen om deze problematiek op een adequate wijze aan te kaarten.

Graag had ik hier van de minister-president enige toelichting bij gekregen. Ik ben van oordeel dat de problematiek inderdaad op een heel indringende wijze aan de orde moet worden gesteld, zeker nu we naar aanleiding van het Nederlands voorzitterschap op wellicht iets meer gehoor kunnen rekenen. Daaraan wil ik het feit koppelen dat de positie van het Nederlands in Europa mee kan worden ondersteund door een initiatief dat hier reeds verschillende malen aan de orde kwam : het Neder-

Vandenbussche

lands-Vlaams Huis hier in Brussel. De positie van het Nederlands kan hier ten aanzien van Europa een reële inhoud en dynamiek krijgen.

Mijnheer de minister-president, in het voorjaar hebt u initiatieven terzake aangekondigd. U zei dat deze initiatieven zouden worden opgestart en aan bod zouden komen bij onderhandelingen met Nederland. Als de door u in een persmededeling verstrekte informatie correct is, ontmoet u morgen de Nederlandse minister-president Kok in Den Haag. Tijdens deze ontmoeting zou u onder meer het talenbeleid in de EU bespreken. Ik zou erop willen aandringen dat u daar ook het initiatief van het Nederlands-Vlaams Huis in Brussel ter sprake brengt. Zo kan deze ontmoeting een nieuwe impuls geven aan de verdediging van de positie van het Nederlands in Europa en aan de verdediging van de positie van het Nederlands in Brussel.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, over het principe van de plaats en het gebruik van het Nederlands in de Unie kan geen enkele onduidelijkheid bestaan. Mijnheer Vandenbussche, we hebben herhaaldelijk verklaard dat het niet alleen gaat om de principiële, maar ook om de praktische realisatie. Gisteren nog heeft de Vlaamse regering een nota betreffende een standpuntenbepaling goedgekeurd. Ik zal niet in details treden, maar wil wel zeggen dat dit principe als volgt wordt gerealiseerd. Als wordt vastgesteld dat vertaalmogelijkheden niet aanwezig zijn op bepaalde vergaderingen, dan zal daar vanzelfsprekend worden op gewezen. Wanneer deze voorzieningen nog niet voorhanden zijn op een volgende vergadering, dan zal dat door de betrokken ambtenaar of door de politieke verantwoordelijke worden gerapporteerd aan de desbetreffende regering. We zeggen nadrukkelijk dat het Nederlands moet worden gehanteerd op alle officiële bijeenkomsten.

De waarheid gebiedt te zeggen dat dit onder het vorige Nederlandse voorzitterschap nogal pragmatisch is opgevat, om niet te zeggen heel pragmatisch. Ik stel vast dat rond dit punt niet enkel de resolutie van de Nederlandse Tweede Kamer maar evengoed van het kabinet Kok, uitdrukkelijk aangeeft dat men daar meer aandacht en zorg aan besteedt. De nieuwe standpuntenbepaling die dat in feite bevestigt en waartoe gisteren is beslist, wordt als basis genomen voor onze gesprekken. Dat zal

morgen in Den Haag een van de gespreksonderwerpen met minister-president Kok zijn.

Er is een tweede punt dat de onderhandelingsgroep van de IGC uitdrukkelijk heeft aangenomen. Wijziging van taalplaats in de Unie kan enkel bij unanimititeit. Dat is een niet onbelangrijk gegeven, omdat u weet dat er voorstellen waren om tot drie of vijf talen te komen. Het standpunt van de onderhandelingsgroep is natuurlijk nog geen officieel IGC-standpunt. Het is onder andere door ons aandringen verworven. Ik kan enkel hopen dat het wordt geofficialiseerd, ongeacht of dat zich nu finaliseert in Amsterdam of onder een volgend voorzitterschap. Dan wordt het wijzigen van de taalplaats dus onmogelijk, vermits wij er eenduidig tegen zijn.

Een derde punt gaat over het Vlaams-Nederlandse Huis. Ik kan hier bevestigen dat we dat initiatief hier niet zomaar genegen zijn. U kent de geschiedenis. Tot 1992 ging het om een groots initiatief. Ik heb toen – ingevolge gesprekken in de commissie – opdracht gegeven om dit terug te bekijken. Ik heb een nieuw voorstel gekregen van het ANC in mei 1996. Dat is een van de thema's die daar aan de orde geweest zijn. Ik heb de commissie uitgenodigd om daarover in de commissie een gedachtewisseling te voeren. Dat is tot op heden om praktische redenen nog niet gebeurd.

Mijnheer Vandenbussche, we kunnen het dus eens zijn over de doelstelling. Daarover zullen er geen problemen zijn. We moeten het echter ook eens raken over de invulling. Ik ben beschikbaar voor de parlementscommissie voor deze gedachtewisseling. Deze gedachtewisseling gebeurt mede op basis van de nieuwe voorstellen van het ANC. Ik heb deze trouwens zo overgemaakt aan de voorzitter van de commissie.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Filip Dewinter tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de standpunten van de federale eerste minister en de Vlaamse minister-president ten aanzien van een eventuele federalisering van ontwikkelingssamenwerking

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Dewinter tot de heer Van den Brande,

Voorzitter

minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de standpunten van de federale eerste minister en de Vlaamse minister-president ten aanzien van een eventuele federalisering van ontwikkelingssamenwerking.

De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter (*Op de tribune*) : Mijnheer de minister-president, buitenlandse reizen – hoe zuidelijker, hoe liever – zetten de voorzitters van de federale en de Vlaamse regering aan tot gevleugelde verklaringen. U stak uw collega de loef af door een iets verdere en prestigieuzere bestemming te bezoeken, namelijk Zuid-Afrika terwijl Jean-Luc Dehaene het niet verderschopte dan Burkina Faso. U verklaarde zich daar voorstander van de federalisering van de ontwikkelingssamenwerking. Ik kan uw standpunt terzake uiteraard bijtreden.

Uw federale collega ging naar Ouagadougou in het iets minder prestigieuze Burkina Faso. Hij heeft verklaard dat hij geen voorstander is van federalisering. Hij meent dat deze materie geen deel uitmaakt van de homogene bevoegdheidspakketten. Hij voelt de noodzaak om tot een Vlaamse minister voor ontwikkelingshulp te komen, dan ook niet aan.

Ik had hierop graag een reactie van u gehoord. U heeft nog niet de kans gehad om te reageren. Ik ben daarenboven van mening dat het op het vlak van die homogene bevoegdheidspakketten qua ontwikkelingshulp vooral gaat over onderwijs en gezondheidszorg. Dit zijn twee bevoegdheden van de Vlaamse regering en het Vlaams Parlement.

Ik vraag u dus om een reactie. Hoe ziet u het mogelijke overleg ? Is er rond deze thematiek al overleg met de federale eerste minister of met staatssecretaris Moreels ? In hoeverre komen mogelijke verdere projecten in Zuid-Afrika of elders, na de uitspraken van de federale premier in het gedrang ?

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, mijnheer Dewinter, Zuid-Afrika en zuidelijk Afrika werden als prioritaire aandachtspunten aange-

nomen door het parlement. We hebben dit opgenomen in het regeerakkoord. Ik kan enkel bevestigen dat dit in afspraak met onze ambassade en de Zuid-Afrikaanse regering gebeurd is. Ik zou het betreuren wanneer er enkel wordt gesproken over organisatie-elementen.

De federale premier heeft zijn eerste stappen gezet op het vlak van ontwikkelingsbeleid. Jong en onervaren op dit gebied is hij tot bepaalde conclusies gekomen. Ik neem hem dat niet kwalijk. Ik vind het goed dat hij eindelijk enige ervaring opdoet wat de samenwerking betreft. (*Applaus bij de VU*)

We houden dus vast aan de Schrikkelnota. Op dit domein, zoals op alle andere domeinen, is een herverdeling van bevoegdheden voor mij geen doel op zich. Wij moeten inzake economie en werkgelegenheid nagaan welke instrumenten we kunnen hantieren om tot een beter beleid te komen. Dat is toch de bedoeling ? Het is niet omdat we een bevoegdheid hebben dat we het per se beter doen.

Een belangrijk argument voor federalisering is dat ongeveer 90 percent van de inhoudelijke samenwerking en ontwikkelingssamenwerking nu al gesitueerd is binnen onze bevoegdheden : onderwijs, opleiding, bijscholing, vestigingsbeleid voor zelfstandigen, economische ontwikkeling. Daar zijn talloze voorbeelden van. De federalisering van ontwikkelingssamenwerking zal een onderdeel zijn van de besprekingen van 1999. Een minimum is dat ontwikkelingssamenwerking een gedeelde bevoegdheid wordt. Het is misschien niet per se nodig om te spreken in termen van alles of niets. Samenwerking, en ontwikkelingssamenwerking in het bijzonder, kan een heel geschikt domein zijn om verantwoordelijkheid en solidariteit te uiten. Een federale overheid moet haar solidariteit uiten, maar een deelstaat moet ook die mogelijkheid hebben.

Dit brengt me tot het besluit dat we tenminste naar een gedeelde bevoegdheid moeten gaan, met andere woorden dat we de mogelijkheid moeten krijgen om ontwikkelingssamenwerking ook als verantwoordelijkheidspakket op te nemen.

Ten slotte zijn de afgelegde verklaringen ietwat tegenstrijdig. Ik heb de transcriptie gekregen van het radio- en televisie-interview met de federale premier, die ondertussen waarschijnlijk tot goede inzichten was gekomen en zei : Dit is een thema dat mede zal behoren tot de onderhandelingen van 1999. Einde citaat.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Sonja Becq tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de gevolgen van het optrekken van de ingangleeftijd voor het kleuteronderwijs

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Becq tot minister Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de gevolgen van het optrekken van de ingangleeftijd voor het kleuteronderwijs.

Mevrouw Becq heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq : In de commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid werd overeengekomen om de instapleeftijd van kleuters van tweeënhalft jaar naar drie jaar te verhogen. Er is niet ingegaan op het voorstel van de VLD om deze maatregel te laten ingaan op 1 september 1999. We hebben de garantie willen inbouwen dat deze maatregel slechts na concreet overleg over uitwerking en modaliteiten van kracht wordt.

Er zijn aan deze maatregel immers belangrijke gevolgen verbonden die zowel betrekking hebben op de onderwijssector, denk maar aan tewerkstellingsgaranties voor de kleuterleiders, implicaties op de leerling- en schoolnormen als op de welzijnssector, meer bepaald de kinderopvangsector. Recent nog hebben we de discussie rond financiering van de buitenschoolse kinderopvang meegemaakt. Over twee jaar zullen de middelen uit het Fonds van Collectieve Uitrusting en Diensten wegvallen. Inmiddels moeten vanuit welzijn de nodige oplossingen worden uitgewerkt. Het moet duidelijk zijn dat de financiering van die bijkomende kinderopvang van 2,5 tot 3 jaar niet binnen welzijn mag worden gezocht. Bijkomende financiering zal zeker nodig zijn : 37 percent van de kinderen maakt gebruik van de gewone kinderopvang. Uitbreiding van het aantal opvangplaatsen zal nodig zijn. Bovendien behandelt men een kind van 18 maanden pedagogisch anders dan een kind van 28 maanden. Er zullen ook gevolgen zijn voor de ouders. Zullen zij niet financieel de dupe worden ? Er is ook vraag naar overleg met het federale niveau voor de uitbreiding van de bestaande fiscale maat-

regelen, evenals de zorg voor de gezinnen met de laagste inkomens, die van kinderopvang gebruik moeten kunnen maken.

Een laatste vraag betreft Brussel waar men vreest om in concurrentie met het Franstalige onderwijs in een nadelige positie te belanden. Kleuters zouden in het Franstalig onderwijs in Brussel immers blijvend van tweeënhalft jaar naar school kunnen gaan.

Mijnheer de minister, werden er al berekeningen gemaakt en engageert u zich om binnen onderwijs en welzijn een overleg met de sector te organiseren ? Bent u het ermee eens dat deze middelen niet binnen welzijn mogen worden gezocht en zal u dit ook verdedigen in de regering ? Biedt u garanties op het vlak van de tewerkstelling van de kleuterleid(st)ers en ook aan de ouders ? Wilt u maatregelen in overweging nemen voor de scholen rond Brussel ?

De voorzitter : Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Luc Van den Bossche : De onderwijscommissie heeft ter gelegenheid van het debat over het decreet over het basisonderwijs uitvoerig gediscussieerd over een amendement dat als regel het begin van het kleuteronderwijs op drie jaar hanteert.

Een tweede amendement werd niet goedgekeurd. Het voorstel van de snelle invoering vanaf 1 september 1991, werd vervangen door een amendement dat aan de regering de bevoegdheid geeft om een ingangsdatum vast te stellen. Ik heb daar sterk voor gepleit, omdat er verschillende nevenproblemen opduiken. Heel wat tweeëneenhalftjarigen worden op dit ogenblik opgevangen in het kleuteronderwijs. Voor hen moet een andere oplossing worden gezocht, er rijst een infrastructureel probleem.

In het onderwijs zelf had men te kampen met een grote klasomvang. Een mogelijke oplossing is het verminderen van het aanwendingspercentage of een verandering van de normen. Toen het bericht op een zaterdag in de krant verscheen, hebben de heer Martens en ik een communiqué opgesteld om de oplossingen voor te stellen. In het kleuteronderwijs zullen er kleinere klassen komen en bij Kind en Gezin zal dit leiden tot hogere uitgaven voor structuur – dit is een eenmalige uitgave – en voor tewerkstelling. Daar nemen we onze tijd voor.

Vandenbossche

Brussel vormt inderdaad een probleem. In het Nederlandstalig onderwijs waren er op 1 februari 1996 1.095 kleuters ingeschreven. We zullen met de VGC overleggen tijdens de volgende maanden. Deze hervorming wordt pas na 1999 ingevoerd. We zullen tijdens de volgende maanden de problemen op een rij zetten en het rekenwerk verrichten. Als we de normen en de aanwendingscoëfficiënt hetzelfde laten, gaan er geen 2.200 jobs verloren, zoals men in de krant De Standaard beweerde. Mijnheer de voorzitter, ze gooien hier een vuilnisbak om, terwijl ik niets boosaardigs verkondig. Mogen vragenstellers dat volgens de nieuwe reglementeringen en de nieuwe cultuur ?

Als we alles hetzelfde laten, gaat het om 1.400 jobs, omdat er een speciale coëfficiënt is die wordt toegepast op de inschrijvingen. Ook dat moet worden opgevangen door kleinere klassen. Overhaast te werk gaan komt dat proces niet ten goede. Het is wel goed dat de commissie een signaal geeft dat we moeten streven naar die periode van drie jaar.

De voorzitter : Mevrouw Becq heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq : Ik dank de minister voor de bevestiging van het signaal, maar ook voor de geruststelling voor de kleuteropvang en het onderwijs. Er zullen dus geen overhaaste beslissingen worden genomen en bij het overleg mogen alle betrokkenen aanwezig zijn.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

MOTIE VAN ORDE

Vraag over de toepassing van de procedure

De voorzitter : Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw Nelly Maes : Mijnheer de voorzitter, wij hebben deze vraag niet ingediend, omdat we van mening waren dat het ging om een vraag die hangende was door de stemming erover in de commissie en de daaropvolgende behandeling in openbare zitting. Kunnen er actuele vragen worden gesteld over zaken die reeds werden behandeld in commissie en die na het verslag behandeld zullen worden in plenaire vergadering ?

De voorzitter : Nee, we hebben dit uitzonderlijk toegelaten, omdat er heel wat misverstanden waren over deze maatregelen. We meenden dat het antwoord van de minister op deze actuele vraag voor de nodige verduidelijking kon zorgen.

Mevrouw Nelly Maes : Ik heb begrip voor uw houding. Ik apprecieer ze zelfs, maar ik kan u verzekeren dat wij, mochten wij hebben geweten dat deze uitzondering mogelijk was, dankbaar gebruik zouden hebben gemaakt van de mogelijkheid om aan de minister enige vragen te stellen.

De voorzitter : Ik wil benadrukken dat het hier om een uitzondering gaat.

Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAGEN (Regl. Art. 78)(Voortzetting)

Actuele vraag van de heer Felix Strackx tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de kosten aan schoolgebouwen door vorstschade

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Strackx tot de heer Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de kosten aan schoolgebouwen door vorstschade.

De heer Strackx heeft het woord.

De heer Felix Strackx (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, na de kerstvakantie werden verschillende scholen geconfronteerd met ernstige vorstschade. Daarvoor zijn twee mogelijke oorzaken. Waarschijnlijk hebben een aantal scholen gemeend dat zij de verwarming tijdens de kerstvakantie volledig moesten uitschakelen. Deze mogelijkheid lijkt mij zo onwaarschijnlijk dom dat ik ze niet in aanmerking zal nemen. Ik zal het houden bij de tweede mogelijkheid dat de verwarming is uitgevallen en daarna bevroren. Nochtans had zoiets zeer gemakkelijk kunnen worden voorkomen. Ik vind het niet normaal dat er bij een dergelijke vorst niemand een kijkje gaat nemen in de school om te kijken of alles nog in orde is.

Strackx

Daarom had ik van de minister graag het volgende vernomen. Heeft de minister een kijk op de omvang van de schade ? Wie zal voor de kosten van de schade moeten opdraaien ? Wie is er tijdens de vakantieperiode verantwoordelijk voor de schoolgebouwen ? Kan deze persoon aansprakelijk worden gesteld voor de aangerichte schade ? Heeft de minister al maatregelen genomen om dergelijke schade in de toekomst te vermijden ?

De voorzitter : Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Luc Van den Bossche (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, de inrichtende macht is verantwoordelijk voor de schoolgebouwen. Dat is dus de plaatselijke inrichtende macht, en voor de ARGO is dat de lokale schoolraad.

Of er fysische verantwoordelijken zijn aan te duiden, hangt af van de beslissing van de inrichtende macht of de lokale schoolraad. Als zij opdracht hebben gegeven aan een afgevaardigde bestuurder of aan een conciërge om die dingen in het oog te houden, dan is het duidelijk dat er in het kader van de arbeidsrechtelijke en statutaire verhoudingen een verantwoordelijkheid ontstaat. Dan speelt ofwel het gewone tuchtrecht of in het andere geval het arbeidsrecht.

Of verzekeringen tussenbeide kunnen komen kan ik moeilijk zeggen. Ik weet wel dat de meeste verzekeringspolissen vriesschade uitsluiten. Bovendien rijst nog de vraag of men een normale zorg aan de dag heeft gelegd of dat men onzorgvuldig is opgetreden. Uit de indicaties die ik heb, maak ik op dat er hier en daar onzorgvuldig is opgetreden. Dat zal moeten worden opgelost volgens de regels van het burgerlijk recht of van de statutaire bepalingen die gelden voor de desbetreffende ambtenaar.

De verantwoordelijkheid ligt dus bij de inrichtende macht, bij de lokale schoolraad en niet bij de minister. Ik zie dan ook niet goed in welke maatregelen ik zou kunnen nemen. Voor iedereen geldt wat in het burgerlijk wetboek een algemeen principe is : wie verzuimt om het als een goed huisvader te beheren, begaat een fout ten opzichte van zijn verantwoordelijkheid, zoals geformuleerd in artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek. Ik weet niet over hoeveel gevallen het precies gaat. Ik heb aan ARGO en DIGO een overzicht gevraagd, maar voor het ogenblik heb ik nog maar weet van twee

scholen uit het ARGO-onderwijs en veertien uit het gesubsidieerde net. Voor meer gegevens moeten we wachten tot ik van beide partijen het volledig verslag heb ontvangen.

De voorzitter : De heer Strackx heeft het woord.

De heer Felix Strackx : Mijnheer de minister, ik neem aan dat uiteindelijk de belastingbetaler voor de kosten zal moeten opdraaien en betreurt dat bepaalde personen, weze het dan de lokale schoolraad, zo weinig verantwoordelijkheid hebben opgenomen.

Minister Luc Van den Bossche : De gemeenschap betaalt en betaalt niet. Een school heeft recht op werkingsmiddelen en krijgt die ook. De globale enveloppe blijft wel gelijk, en dus zal de school weer iets anders niet kunnen betalen. Misschien kan ze dat verhalen op iemand die zwaar in de fout is gegaan, maar dan zitten we op het domein van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid. Vallen er ontslagen, dan gaat het over arbeidsrechtelijke of statutaire verhoudingen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Johan Malcorps tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de uitvoer van plastic-afval naar Libanon door het bedrijf AREB Recycling uit Laarne

Actuele vraag van de heer Carlos Lisabeth tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over het mogelijk transport van PMD-vuilniszakken naar Libanon

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heer Malcorps tot de heer Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de uitvoer van plastic-afval naar Libanon door het bedrijf AREB Recycling uit Laarne en van de heer Lisabeth tot minister Kelchtermans, over het mogelijk transport van PMD-vuilniszakken naar Libanon.

De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, op vijf september startte Fost plus een

Malcorps

pioniersproject met de intercommunale IVM in de streek van het Meetjesland. Met dit project wilden ze het belang aantonen van de selectieve huisvuilophaling. Nu is echter gebleken dat de blauwe plastic zakken, die op dat vlak het symbool van Fost plus zijn geworden, te maken hebben met een internationaal afvalschandaal en zelfs zijn opgedoken in Beiroet, Libanon.

Wat is er gebeurd ? IVM heeft die zakken gehaald bij een Gentse firma, Jansen Plastics, die verantwoordelijk was voor de recyclage van de zakken. Ze hebben die recyclage echter in onderaanneming gegeven aan AREB Recycling, een bedrijf gevestigd te Laarne. Deze hebben de taak doorgeschoven naar een Franse traderfirma, Janoplast, die alles van Laarne, via de haven van Antwerpen, naar Beiroet heeft getransporteerd. Ze hadden hiervoor geen enkele vergunning en er is ook, zoals gebruikelijk in de conventie van Basel, geen enkel akkoord getroffen met Libanon.

Men heeft dus alle mogelijke regels overtreden. Ik vraag me af hoe zoiets mogelijk was. Is er al enig zicht op de reële inhoud van de containers met plastic zakken ? De Libanese overheid meldt ons namelijk dat de zakken zwaar verontreinigd zouden zijn met farmaceutische chemicaliën. Op de weg van Antwerpen naar Libanon zijn er dus waarschijnlijk nog een aantal louche praktijken in het spel geweest, waarbij de zakken telkens als dekmantel dienden voor andere zaken. Is daar iets over bekend ? Betekent dit alles niet dat er iets mis is met de controlecapaciteit van de OVAM ?

Ten derde vraag ik me af of men het hierbij gaat laten. De firma in kwestie heeft al gezegd dat ze de afvalcontainers wil terugnemen. Ik neem aan dat er ook al een PV is opgemaakt, maar toch moeten we ons bezinnen over de verantwoordelijkheid van Fost plus, de intercommunale van het Meetjesland en de betrokken bedrijven Jansen en AREB. Fost plus had een recyclage van de afvalzakken gegarandeerd en daarvan is niets in huis gekomen. Integendeel, er is gekozen voor de minst ecologische oplossing. Men heeft die zaak waarschijnlijk voor eindverwerking getransporteerd naar Libanon.

Ten gronde wil ik nog de volgende vraag stellen. Als we al geconfronteerd worden met dit soort problemen bij de verwerking van de zakken waarin het afval selectief wordt verzameld, welke problemen zullen er dan rijzen als het gaat om de inhoud van die zakken ? Ik houd mijn hart vast.

De voorzitter : De heer Lisabeth heeft het woord.

De heer Carlos Lisabeth : Een aantal elementen die reeds behandeld werden door de heer Malcorps, hoef ik uiteraard niet te herhalen. Gisteren zijn enkele zaken duidelijk geworden uit het antwoord van staatssecretaris Peeters op een interpellatie in de Kamer. Ten eerste is gebleken dat afval inderdaad in Libanon is terechtgekomen en ten tweede dat dit illegaal is gebeurd. Derhalve rijzen enkele niet onbelangrijke vragen.

Ten eerste, wat is de precieze inhoud van dat plastic afval ? Zijn het alleen PMD-zakken of gaat het ook om plastic dat ingezameld werd in die PMD-zakken ? Het is voor het beleid belangrijk om goed te weten hoe men omspringt met dat selectief afval. Ten tweede, bij wie ligt de verantwoordelijkheid ? Er zijn verschillende partijen betrokken bij die selectieve inzameling. Ik denk aan de intercommunale die de gemeenten ertoe aanzet om mee te werken aan het project van Fost plus. Andere verantwoordelijken zijn uiteraard Fost plus zelf, OVAM en in het bijzonder de firma's die overeenkomsten zijn aangegaan met Fost plus om het selectief ingezameld afval te verzamelen en te recycleren. Ten derde, wie heeft dat afval precies doorverkocht, waardoor het in Libanon is terechtgekomen ? Heeft men op dat vlak gehandeld volgens de overeenkomsten met Fost plus ? Ten vierde, hoe komt het dat de controle heeft gefaald ? Ten vijfde, de Libanese autoriteiten willen dat het afval wordt teruggenomen. Zal dat gebeuren en wie zal dan voor de kosten opdraaien ?

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, het probleem werd heel precies geanalyseerd door de heren Malcorps en Lisabeth. De essentiële vraag is wie de verantwoordelijkheid draagt. Het is inderdaad juist dat de intercommunale, het bedrijf AREB en de betrokken containerdienst Janssens hun rol moeten vervullen. De blauwe plastic zakken die vervuild waren en in de container zaten, moesten worden gerecycleerd. Verder is mij geen afval bekend, ik heb enkel gehoord van die vervuilde plastic zakken. Dat zij daarvoor een akkoord aangaan met een Frans bedrijf, Janoplast, is hun zaak.

Dan begint echter de discussie. Op dat ogenblik dat er sprake is van uitvoer van het afval treedt onze regelgeving in actie. In april 1994 heeft de Vlaamse regering de Europese verordening daarover in een eigen besluit omgezet. Daarin staat dat

Kelchtermans

aan OVAM moet worden gemeld wanneer er sprake is van import of export. Voor de doorvoer van goederen door het land is de federale overheid bevoegd. Met die overheid werd een samenwerkingsakkoord afgesloten om de eigen regelgeving extra te beveiligen. De drie gewesten krijgen in toepassing daarvan de steun van de administratie van Douane en Accijnzen.

De rapportering aan OVAM heeft niet plaatsgevonden zoals wettelijk bepaald, maar de douane heeft de bevoegde diensten niet gealarmeerd. Dit is reeds een eerste onnauwkeurigheid in de procedure, of moet er van een onwettelijkheid worden gesproken ?

Nu rijst de vraag wie hiervoor verantwoordelijk is. Ik heb OVAM hierover onmiddellijk om uitleg verzocht. Inmiddels hoor ik in dit halfroend en lees ik in de pers dat onze aandacht eerst en vooral dient uit te gaan naar de betrokkenheid van AREB, die de opdracht toch heeft aanvaard, zij het in een breder kader. AREB heeft verklaard bereid te zijn de containers op eigen kosten terug te halen. De wet bepaalt trouwens dat, indien het bedrijf dit niet zou doen, OVAM voor het terughalen moet instaan en dat de kosten op het bedrijf kunnen worden verhaald. Een proces-verbaal werd opgesteld en op grond daarvan dient te worden bepaald bij wie de juridische verantwoordelijkheid ligt en wie moet opdraaien voor de schadevergoeding.

De vraagsteller heeft gesuggereerd dat het hier om farmaceutisch afval zou gaan, maar onze ambassade in Libanon heeft gemeld dat er enige verwarring is ontstaan tussen Janssen Pharmaceutica en Janssens Containerdienst. De verklaringen over het farmaceutisch afval lijken dus vrij voorbarig.

Er zal een juridisch gevolg worden gegeven aan het proces-verbaal. Indien zou blijken dat AREB-recycling met haar milieuvergunning een trafiek van afval heeft gedekt, kan de overheid ingrijpen en deze vergunning eventueel intrekken. Dat is de zwaarste sanctie voor het betrokken bedrijf. In elk geval moet de schade worden vergoed en de schuldige gestraft. De rechtspraak terzake zal richting geven aan ons vergunningenbeleid.

De voorzitter : De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps : Mijnheer de voorzitter, ik heb hierop een tweevoudige repliek. Van de verontreiniging in Libanon weet ik het fijne niet, maar

naar verluidt zouden de bevoegde autoriteiten ter plaatse hebben vastgesteld dat dit goedje verschrikkelijk stonk. De geurhinder was trouwens de oorzaak van de ontdekking, te meer daar een recente ontdekking van een Duitse afvaltrafiek de alertheid van de bevoegde diensten had aangescherpt. Verder werden er stalen genomen en werden een aantal farmaceutische producten teruggevonden. Ik beschik over een lijstje met hun benamingen. De verwarring tussen twee nagenoeg gelijknamige firma's doet niets terzake. Het gaat dus om meer dan om een transport van plasticafval zonder de vereiste vergunningen. Deze zaak is vanuit meer dan één oogpunt verdacht en dient grondig te worden onderzocht.

Verder dient niet alleen de verantwoordelijkheid van de betrokken firma te worden onderzocht, ook die van de intercommunale en van Fost Plus moet onder de loep worden genomen. Zij hebben beide een zorgvuldigheidsplicht en staan ervoor in dat het afval effectief wordt gerecycleerd. Als de plicht om te recyclen niet zou gelden voor de blauwe zakken, hoe kan de bevolking er dan van op aan dat het plastic- en kartonafval wel wordt gerecycleerd ?

De voorzitter : De heer Lisabeth heeft het woord.

De heer Carlos Lisabeth : Mijnheer de voorzitter, ik denk dat, naast het aspect bijkomende vervuiling, ook vooral aandacht dient te worden besteed aan de verbintenissen van Fost Plus en van de diverse bedrijven die zich ertoe hebben verbonden het verzamelde afval te recyclen. Op het nakomen van deze verbintenissen moet controle worden uitgeoefend. Hoewel het hier alleen over de blauwe plasticverpakking schijnt te gaan, blijkt toch dat selectief ingezameld afval op een andere wijze wordt verwerkt dan die waartoe de verschillende acteurs zich hebben verbonden.

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans : Mijnheer de voorzitter, ik ga akkoord met de opvatting dat er van a tot z een controle moet worden uitgeoefend. Maar de discussie gaat over illegale export. Op dat vlak moet de controle toch sluitend zijn. Dat is de grond van de zaak. Wat de rest betreft, heb ik me gebaseerd op de mij ter beschikking gestelde gegevens.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Johan De Roo tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de organisatie inzake de inning van het kijk- en luistergeld

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer De Roo tot mevrouw Demeester, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de organisatie inzake de inning van het kijk- en luistergeld.

De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, vorig jaar, in de loop van de maanden oktober en november hebben we in de commissie voor Financiën en in de plenaire vergadering gedebatteerd over de inning van het kijk- en luistergeld. Het Vlaams Parlement heeft toen een motie van aanbeveling gestemd. In die motie werden de krijtlijnen uitgezet waarbinnen de inning van het kijk- en luistergeld in de toekomst zou moeten gebeuren. We moeten er rekening mee houden dat de inning op een andere wijze zal gebeuren vanaf 1 april 1997.

Uit persberichten hebben we vernomen dat de Vlaamse regering het contract met Belgacom verlengt tot 31 maart 1997. We hebben vastgesteld dat deze verlenging er onder meer is gekomen omdat de federale overheid nog steeds geen oplossing heeft voor de overdracht van het personeel. Er dringen zich dus enkele vragen op. Is de verlenging van de overeenkomst met Belgacom gebeurd onder de oude financiële voorwaarden ? Indien niet, wie betaalt dan de meerkosten ? En ten tweede : is er reeds enige vordering in de bespreking met de federale overheid over de overdracht van het personeel ? En wat zullen de eventuele consequenties voor het personeel in Aalst zijn, als die overdracht niet voldoende is opgeschoten ?

Ten derde : wat zijn de resultaten van de screening met het oog op de uitbesteding van de opdracht ? Die opdracht zal eventueel aan privé-bedrijven worden toegewezen. Zal de screening ertoe leiden dat kandidaten worden aangeduid die ervoor kunnen zorgen dat de inning van het kijk- en luistergeld zal kunnen gebeuren vanaf 1 april ? Of is de overeenkomst met Belgacom nogmaals voor verlenging vatbaar ? Het Vlaams Parlement wil hoe dan ook dat de inning van het kijk- en luistergeld in 1997 op correcte wijze gebeurt.

De voorzitter : Minister Demeester heeft het woord.

Minister Wivina Demeester-De Meyer (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik wil er nogmaals aan herinneren dat de inning van het kijk- en luistergeld van oudsher is toevertrouwd aan de Dienst voor Kijk- en Luistergeld. Oorspronkelijk hoorde die bij de RTT, daarna bij Belgacom. De overeenkomst die werd afgesloten tussen de federale overheid en Belgacom, stipuleert uitdrukkelijk dat de Dienst voor Kijk- en Luistergeld van Belgacom op 31 maart deze taak voor het laatst mag uitvoeren.

Toen we drie jaar geleden de inning en de opbrengst van het kijk- en luistergeld verwierven, hebben we met de RTT – en later met Belgacom – en de Dienst voor Kijk- en Luistergeld onderhandeld om tegen een afgesproken prijs die taak voor ons te laten uitvoeren. Op dat ogenblik leefde de idee dat dit in de toekomst ook nog zou kunnen gebeuren.

Bij de overdracht en bij de ontstane beheersovereenkomst met Belgacom werd door de aandeelhouders Singapore Telecom en Ameritech duidelijk gestipuleerd dat 31 maart de laatste dag was waarop de dienst Kijk- en Luistergeld nog de inning zou doen voor de Vlaamse en de andere gemeenschappen.

Toen zijn we begonnen met na te gaan hoe we dit zelf konden organiseren. Dat heeft geleid tot de volgende resultaten. Ten eerste hebben we over de laatste drie maanden met Belgacom onderhandeld. Het laatste punt dat nog moet worden afgehandeld, is de uiteindelijke prijs. De prijs die door Belgacom wordt gevraagd, ligt immers hoger dan het bedrag dat we op dit ogenblik betalen. Over deze prijs wordt momenteel – tot einde maart – nog onderhandeld.

Ten tweede is er intussen een onderzoek bezig door interne en externe adviseurs, dit om te bepalen wie in de toekomst de inning van het kijk- en luistergeld kan verrichten. De vier privé-organisaties die daarvoor in aanmerking komen, zijn in staat om dat te doen. Wij moeten nu enkel nog bepalen welke de beste is van deze vier. Dit zal ook tegen eind maart worden afgerond.

De volledige ploeg van de dienst Kijk- en Luistergeld is federaal personeel. Deze mensen zullen ook als federaal personeel beschouwd blijven. Vanaf 1 april zullen ze, wat het Vlaamse gedeelte betreft, voor de komende twee jaar naar de Vlaamse

Demeester-De Meyer

Gemeenschap worden gedetacheerd. We zullen de federale regering daarvoor betalen. Het gaat dus om een federaal statuut dat we globaal overnemen, en waar we dus ook voor betalen. Deze mensen worden dan ter beschikking gesteld van de privé-firma die de inning van het kijk- en luistergeld zal organiseren.

Vanaf 1 april zal de inning dus gegarandeerd verlopen. Ten eerste zullen we rond het einde van deze maand of het begin van volgende maand overgaan tot de aanduiding van de privé-onderneming die het kijk- en luistergeld zal innen. Ten tweede zal tot het einde van 1997 de informaticaondersteuning blijven gebeuren door Belgacom. Ten derde wordt met het federale niveau onderhandeld om het statuut van het personeel in de best mogelijke omstandigheden te laten verlopen. Er is momenteel een principieel akkoord bereikt met federaal minister Di Rupo, maar over de modaliteiten daarvan moet nog verder worden onderhandeld. Ik ontken niet dat ook wij vinden dat het beter iets sneller zou gaan.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Patrick Hostekint tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de controle van transporten op de regionale luchthavens

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Hostekint tot de heer Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de controle van transporten op de regionale luchthavens.

De heer Hostekint heeft het woord.

De heer Patrick Hostekint (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte ministers, collega's, onlangs verschenen in de pers een aantal berichten over illegale wapentransporten vanuit ons land naar Centraal-Afrika, meer bepaald naar het gebied rond de Grote Meren. In dit illegale transport zou de luchthaven van Oostende als draaischijf fungeren.

Onlangs werd ook de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking, de heer Moreels, door een

vrachtbedrijf aangezocht om te bemiddelen voor een transport van legerjeeps vanuit Zaïre. De staatssecretaris was zodanig verontwaardigd dat hij een aantal federale collega's – minister van Buitenlandse Zaken Derycke, minister van Justitie De Clerck en vice-premier Maystadt – heeft verzocht om een onderzoek in te stellen.

Dit verzoek heeft hij eveneens gericht aan minister Baldewijns, bevoegd voor het beheer van de luchthaven van Oostende.

Mijnheer de minister, ik zal u in dit verband drie vragen stellen. Ten eerste, heeft staatssecretaris Moreels u inderdaad verzocht om een onderzoek in te stellen naar de illegale wapentransporten vanuit de luchthaven van Oostende ? Zo ja, hebt u aan dit verzoek gevolg gegeven en welke zijn uw bevindingen ? Ten derde, is het juist dat de douanecontrole en de controle in het algemeen te wensen overlaat, dit niet alleen op de luchthaven van Oostende, maar eveneens op de luchthaven van Antwerpen ?

De voorzitter : Minister Baldewijns heeft het woord.

Minister Eddy Baldewijns (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, de heer Moreels heeft mij inderdaad een vraag gesteld over bepaalde bedrijvigheden op de luchthaven van Oostende. Na het ontvangen van deze vraag, heb ik onmiddellijk overleg gepleegd met de luchthavendirectie en met de afdeling Personenvervoer en Luchthavens. Hieruit bleek dat er op de luchthaven van Oostende een zeer nauwe samenwerking is tussen de verschillende overheden. Dit geldt voor de federale en voor de gewestelijke overheden. De administratie Douane en Accijnzen, de Rijkswacht, de Regie der Luchtwegen en de luchthavendirectie hebben zich geëngageerd om elkaar zo snel mogelijk te informeren wanneer er onregelmatigheden optreden. Zoals blijkt, hebben alle partijen zich aan deze overeenkomst gehouden.

Ik heb geen enkele bevoegdheid inzake het afleveren van vergunningen. Bij een wapentransport zijn er verschillende instanties betrokken. Er wordt een vergunning afgeleverd door de federale minister van Economische Zaken en door de minister van Buitenlandse Zaken. De administratie Douane en Accijnzen controleert de regelmatigheid van deze vergunningen en gaat na of de vergunning en de bevrachting met elkaar overeenstemmen. Bovendien wordt er een vergunning afgeleverd door het bestuur van de luchtvaart dat ressorteert onder de federale overheid. De luchthavencommandant con-

Baldewijns

troleert alleen de regelmatigheid van deze vergunningen, niet de vergunningen inzake invoer of doorvoer. De verantwoordelijkheid ligt in dit geval dan ook niet bij de Vlaamse overheid.

Vervolgens kom ik terug op de concrete voorbeelden in de pers. Door de goede samenwerking tussen de betrokken instanties heeft men ongetwijfeld bepaalde transporten kunnen vermijden. De militaire vrachtwagens uit Frankrijk waarvoor uiteindelijk geen vergunning werd afgeleverd, werden teruggestuurd. Ik wil hieraan toevoegen dat er nog enige bijkomende maatregelen werden afgesproken. Op die manier wordt de goede samenwerking nogmaals beklemtoond en versterkt.

Ook neemt de luchthavendirectie zich voor om op te treden wanneer het gevoel bestaat dat er een onregelmatigheid is, en zeker wanneer de luchtvergunningen niet in orde zijn. Het vliegtuig zal aan de grond worden gehouden en aan het bestuur van de luchtvaart zal zelfs een vraag worden gericht om eventueel de betreffende exploitatievergunning in te trekken. Zelf heb ik ook aan alle betrokken federale regeringsleden gevraagd erover te waken dat de afgesloten overeenkomst met de grootste nauwgezetheid wordt nageleefd.

Worden de voorschriften goed nageleefd? In onze eigen regionale luchthavens Oostende en Antwerpen lijkt me het bewijs geleverd dat een kordaat optreden en een goede voorafgaande informatie-uitwisseling tussen de diverse diensten toch wel mogelijke transporten kan verijdelen.

De voorzitter : De heer Hostekint heeft het woord.

De heer Patrick Hostekint : Ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik heb vastgesteld dat er binnen zijn bevoegdheden voldoende maatregelen zijn genomen. Mijn vraag geldt echter de illegale wapentransporten. Ik weet dat de uit- en invoerlicenties worden verstrekt door de federale overheid, met name door de minister van Buitenlandse Zaken, en voor wat Wallonië betreft door de minister van Financiën. Het probleem rijst echter vooral inzake de illegale wapentransporten, waarvoor geen vergunning werd afgeleverd. Daar kan men niet voorzichtig en waakzaam genoeg zijn. Het betreft meestal afgedankt legermateriaal dat wordt ingevoerd vanuit Oost-Europa.

Het probleem inzake controle doet zich niet alleen voor op onze regionale luchthavens, maar ook in Zaventem : het televisieprogramma Schalkse Rui-

ters heeft afdoende bewezen dat ook daar nog veel kan worden gedaan qua controlemaatregelen. Dat behoort natuurlijk niet tot de bevoegdheden van de minister.

Minister Eddy Baldewijns : Als de vluchtvergunning er niet is, kan de directie het toestel aan de grond houden. Als andere vergunningen inzake goederentransport niet in orde zijn, is het de opdracht van de diensten van Douane en Accijnzen om dit door te geven, zodat de vlucht niet kan plaatsvinden. Het behoort ook tot de verantwoordelijkheid van deze diensten om na te gaan of de vracht in overeenstemming is met de verleende vergunning.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Christian Verougstraete tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de overname van RMT-personeel door het loodswezen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Verougstraete tot de heer Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de overname van RMT-personeel door het loodswezen.

De heer Verougstraete heeft het woord.

De heer Christian Verougstraete (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, eind februari zal de RMT haar activiteiten stopzetten. De overtocht van Oostende naar Ramsgate zal vanaf dan worden verzorgd door de privémaatschappij Holyman Sally Ltd. We zullen in dit forum niet ingaan op de oorzaken en de fouten van het beleid terzake. Deze beslissing heeft een uitermate grote repercussie op de werkgelegenheid in de regio van Oostende. Deze regio kent nu al een hoge werkloosheidsgraad, de op één na hoogste van Vlaanderen.

Zowel de federale als de Vlaamse regering hebben bepaalde constructies in elkaar gestoken om mensen van de RMT en voor een deel ook mensen van Wagons-Lits aan een nieuwe job te helpen. Een deel van de personen die werkten bij de RMT, zou worden tewerkgesteld bij het loodswezen.

Verougstraete

Ik had graag van de minister vernomen hoeveel mensen daar worden tewerkgesteld. Wat zullen hun specifieke taken zijn ? Gaat het om nieuwe jobs of zullen ze in bestaande jobs worden ingepast ? Onder welk statuut zullen ze worden tewerkgesteld ? Is dat statutair of contractueel ?

De voorzitter : Minister Baldewijns heeft het woord.

Minister Eddy Baldewijns (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, er is inderdaad een overeenkomst tussen het Vlaams Gewest en de RMT om 187 varende personeelsleden over te nemen. Deze overeenkomst zal u wellicht niet verrassen, zeker als u weet dat deze personeelsleden al eerder werden ingezet om loodstaken te verrichten. We betalen als Vlaams Gewest voor het inhuren van dit personeel zowat 350 miljoen frank op jaarbasis. Dit impliceert dat de operatie die we nu doorvoeren, ook budgettair interessant is. We vermoeden dat dit kan neerkomen op een besparing van zowat 70 miljoen frank.

De personeelsleden die worden overgeheveld, zullen worden ingezet in taken die ze voordien al uitvoerden. Ze zullen vooral de functies van lager dekpersoneel, machinepersoneel en – wat de loodsdiensten betreft – kustwaarneming uitvoeren. Ze zullen meestal varen op de boten van het Vlaams Gewest voor de havens van Oostende, Nieuwpoort en Zeebrugge. Wat hun statuut betreft, zullen zij die vastbenoemd zijn tewerkgesteld, dat statuut ook behouden. Degenen die in een contractueel verband zijn tewerkgesteld, zullen hun contractueel statuut behouden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over het faillissement van het bedrijf Nova

Actuele vraag van de heer Jacques Laverge tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over het toenemend aantal bedrijven in moeilijkheden

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van mevrouw Van Cleuvenbergen

tot de heer Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over het faillissement van het bedrijf Nova en van de heer Laverge tot minister Van Rompuy, over het toenemend aantal bedrijven in moeilijkheden.

Mevrouw Van Cleuvenbergen heeft het woord.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen (*Op de tribune*) : Vorige week vernamen we dat het Tongerse bedrijf Nova de boeken heeft neergelegd. Het is een bedrijf met meer dan 400 werknemers. Het is niet het enige bedrijf in deze regio dat moeilijkheden heeft. Het bedrijf Clare-TMC is momenteel ook in herstructurering. Daar spreekt men over een verlies van 150 tot 200 banen.

Ik wil deze zaak toch even in de streek situeren. Tongeren ligt enerzijds dicht bij Wallonië, waar er maatregelen zijn ter bevordering van de economie, en anderzijds in Limburg, waar enorm veel voorangsgemeenten liggen. Deze gemeenten vallen onder het doelstelling-II-gebied of een andere regeling. Ik vind dat gemeenten als Tongeren een oneerlijke concurrentie ondervinden door deze maatregelen. Ik heb daar vroeger reeds op gewezen.

Om de impact van deze mogelijke werkloosheidstoename met 600 personen te accentueren, wijs ik erop dat Tongeren zelf slechts 1.000 personen met RSZ-tewerkstelling in de industrie heeft en dit op een totale RSZ-tewerkstelling van 8.500 personen. Als nu meer dan de helft van deze banen op de tocht staat, zijn er maatregelen nodig om een zo bedrijfsvriendelijk mogelijke omgeving te creëren.

Ik weet ook dat u als minister van Economie in dit concrete faillissement en op dit moment niets kan doen. Het lijkt me echter zinvol dat ik u vraag of u in het verleden al iets voor dit bedrijf hebt gedaan. In de tweede plaats wil ik vragen of de Vlaamse Commissie voor Preventief Bedrijfsbeheer is ingeschakeld bij Nova of eventueel bij Clare-TMC.

Op de derde plaats, in de veronderstelling dat de huidige besprekingen voor een overname gunstig verlopen, kunt u garanderen dat u de grootste mogelijke steun zult verlenen ? Dit hangt natuurlijk af van een bedrijfsplan dat niet door politici wordt opgesteld.

Op de vierde plaats vraag ik u erover te waken dat uw collega's eveneens de streek bevoordelen. Ik denk aan beter openbaar vervoer. Als de mensen in een andere regio moeten gaan werken, hebben ze recht op goede trein- en busverbindingen. Zon-

Van Cleuvenbergen

der deze verbindingen maakt men de vooruitzichten voor alle toekomstige werklozen des te somberder. Er zijn immers geen alternatieven in de streek en de mobiliteitskansen zijn vrijwel nul.

De voorzitter : De heer Laverge heeft het woord.

De heer Jacques Laverge (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, ik wil de problematiek opentrekken. Dit is niet louter een probleem van Tongeren. België werd vorig jaar geconfronteerd met 7.300 faillissementen met een verlies van 20.000 jobs als gevolg. Jammer genoeg beschikken we niet over aparte statistieken voor Vlaanderen, maar ik vermoed dat ongeveer 60 percent van de faillissementen in Vlaanderen plaatsvinden met een verlies van ongeveer 12.000 arbeidsplaatsen. Wat werd er ondernomen sinds deze negatieve berichten ons bereikten ?

De Vlaamse economie werd begin 1997 alweer zwaar getroffen. Men had het tot nog toe steeds over faillissementen in de horeca en van KMO's. Nu echter zien we ons geconfronteerd met herstructureringen en faillissementen van grote bedrijven. Daar waren zelfs technologisch hoogstaande bedrijven bij. De getroffen bedrijven handelden in producten die goed in de markt liggen en beantwoordden aan de moderne bedrijfsvoering.

Mijnheer de minister, waarom zijn we zo verrast door de faillissementen en herstructureringen ? In Tongeren gingen 600 plaatsen verloren. In Antwerpen ging IMOP met 300 arbeiders over de kop. Vóór nieuwjaar was Philips aan de beurt en nu Bekaert. Het verlies aan arbeidsplaatsen is enorm. Tijdens de begrotingsbespreking hebt u gezegd dat u veel inspanningen levert om de bedrijven te helpen. Er wordt voortdurend gehamerd op de noodzaak van het creëren van arbeidsplaatsen, maar ik denk dat we eerst en vooral arbeidsplaatsen moeten trachten te behouden. Dat levert waarschijnlijk meer op dan altijd maar miljarden te investeren in nieuwe jobs.

Ik wil u een drietal vragen stellen, mijnheer de minister. We hebben een commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid. Kan die zulke faillissementen niet tijdig signaleren ? Daarbij aansluitend, beschikt u over informatie dat er in de toekomst nog meer bedrijven in dezelfde gevarezone zullen belanden ? Ten tweede, hebt u met de sociale partners en de SERV-partners overleg gepleegd over deze problematiek ? Bent u op zoek naar de oorzaken van de faillissementen ? En tot slot, welke ini-

tatieven zult u nemen om in dergelijke gevallen tegemoet te komen aan de vragen van de bedrijven ?

Als men de analyse maakt van de faillissementen, vallen twee oorzaken op.

Ten eerste zijn bedrijven niet meer competitief. Philips, Bekaert en heel wat anderen zeggen dat ze niet meer competitief kunnen zijn op de wereldmarkt. Ten tweede gaat er heel wat regulier werk verloren door de koppelbazen en het zwartwerk. Recent werd verklaard dat 12 percent van ons inkomen in de parallelle circuits belandt. Er zijn dus heel wat vragen over de werkgelegenheidsproblematiek.

De voorzitter : Minister Van Rompuy heeft het woord.

Minister Eric Van Rompuy (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik zal eerst ingaan op de vragen van mevrouw Van Cleuvenbergen over Nova. We delen haar bezorgdheid. Het gaat inderdaad om een zwaar verlies van jobs in een stad die het op dat vlak al moeilijk heeft.

Dit bedrijf verkeerde echter al verschillende jaren in moeilijkheden. In 1990 vond nog een buy-out van het management plaats. De eerstvolgende jaren waren tamelijk succesvol, doch vanaf 1993 begonnen de resultaten van Nova te verzwakken. Eind 1995 werd nog een belangrijk herstructureeringsplan goedgekeurd. De overheid heeft haar bijdrage geleverd. We hebben een gewestwaarborg toegekend van ongeveer 100 miljoen frank. De Limburgse participatiemaatschappij heeft in dit bedrijf 53 miljoen frank kapitaal ingebracht, samen met 13 miljoen frank als achtergestelde lening.

Een aantal problemen hadden specifiek met dit bedrijf te maken. Herhaaldelijk werd de nadruk gelegd op de problemen van het commercieel management. Er waren ook een aantal algemene kostenfactoren en de sterkte van de Belgische frank, die het bedrijf in 1995 in de rode cijfers duwden. In 1996 was er een verlies van ongeveer 100 miljoen frank, dat uiteindelijk geleid heeft tot het faillissement.

De commissie voor preventief bedrijfsbeleid was hier al van november 1995 mee bezig, mijnheer Laverge. Faillissementspredicties vonden plaats, er is herhaaldelijk contact geweest met het bedrijf. In juni 1996 werd er advies gegeven over kostenreducties en het commercieel management. De commissie en het bedrijf hebben tussen juni en het moment van het faillissement regelmatig contact

Van Rompuy

gehad. Ondanks een bedrijfsadvies werd er geen oplossing gevonden. Blijkbaar waren de factoren te structureel.

We hebben geen concrete informatie over een kandidaat-overnemer. Er zijn wel wat persgeruchten, maar er is geen concrete kandidaat. Het is evident dat de Vlaamse overheid mee zal zoeken naar oplossingen, hoewel ze heel terughoudend is om tussenbeide te komen bij bedrijven in moeilijkheden. Dit sluit niet uit dat de overheid een bijdrage kan leveren wanneer er een geloofwaardig bedrijfsplan totstandkomt en een overnemer wordt gevonden die bereid is tot investeringen.

Het statuut van de stad Tongeren valt inderdaad buiten het doelstelling-II-gebied, maar door de expansiewetgeving is er wel een verhoogde steun mogelijk. Normaal kunnen we ongeveer 7,5 procent expansiesteun geven aan middelgrote ondernemingen. Voor de grote ondernemingen is dat beperkt tot de ecologiesteun. De gemeente Tongeren is net als Hoeselt en Lanaken ontwikkelingszone. Daar is dus een verhoogde steun mogelijk tot 18 procent. Ik geef toe dat dit in een gemeente als Genk, omdat die in het doelstelling-II-gebied valt, tot 21 procent kan oplopen. Zo'n gemeente kan ook een beroep doen op Europese subsidies. Dat kan Tongeren niet.

Een verhoogde expansiesteun voor investeringen is mogelijk tot 18 procent. Indien er een overnemer wordt gevonden, is het evident dat we omwille van het statuut van de gemeente Tongeren vanuit de Vlaamse overheid op dit vlak een bijkomende inspanning kunnen leveren. We zijn ook bezorgd om de evolutie, maar de heropstart zal afhangen van een privé-partner. Ik denk dat we op dat vlak een duidelijk beleid voeren. We bekijken elk dossier met grote aandacht. We hebben al een aantal gewestwaarborgen gegeven, maar sinds ik minister van Economie ben, is de Vlaamse overheid niet in de derde functie opgetreden. In de Limburgse situatie zitten we met de LPM. Ik heb op dit ogenblik geen indicaties over de stappen die kunnen worden genomen. Als zich een geloofwaardig alternatief aanbiedt, zullen we onze medewerking daaraan verlenen.

Ik kom tot de algemene vraag van de heer Laverge. Het zou ons te ver leiden om het algemene beleid toe te lichten. Ik vind uw vraagstelling toch wat te pessimistisch, zeker als liberaal. Uw voorzitter heeft nog gezegd dat hij een vertegenwoordiger is van le libéralisme gai. Het liberalisme is volgens hem een optimistische ideologie. Ik vind dat we 1997 optimistisch tegemoet mogen zien. In 1997

kunnen we in België een economische groei verwachten van 2,25 procent. Onze groeiprognoze voor Vlaanderen gaat in de richting van ongeveer 3 procent. We verwachten ook, conform de voorspellingen van het Vlaams Economisch Verbond, dat we in 1997 een netto-werkgelegenheidsgroei kunnen krijgen van 20.000 werknemers.

Een economie heeft natuurlijk soms een herstructureringsfase. Er zijn faillissementen. Dat is ook zo in economieën die als model gelden. Het Nederlandse economiemodel kent ook faillissementen: Fokker is ten onder gegaan samen met duizenden arbeidsplaatsen. Dat is een normale mutatie in een economisch proces. We moeten daar bezorgd om zijn, maar dat sluit niet uit dat er nieuwe investeringen zijn en dat de netto-balans voor de Vlaamse economie volgend jaar positief zal zijn. Ook recente statistieken over de faillissementen wijzen erop dat we duidelijk minder faillissementen kunnen verwachten dankzij een verbeterd algemeen economisch klimaat.

Ik ga afronden met de kostenreducties. U kent de problematiek. We zijn daarvoor afhankelijk van de federale overheid. Die heeft een loonnorm opgelegd van zes procent. Volgens de laatste berekeningen zijn er sociale-lastenverlagingen doorgevoerd van veertig miljard frank. We proberen met het voorstel over Vlaminov ook een bijdrage te leveren. De teksten zullen de volgende weken in het parlement worden behandeld. Dat is een algemeen antwoord. Op heel wat vlakken zijn er nog pijnpunten. De heer Weyts heeft me al attent gemaakt op de problemen van Philips. Dit is natuurlijk een algemeen proces. We blijven wel oog hebben voor specifieke dossiers zoals bijvoorbeeld Nova, maar ik denk dat we daar ook afhankelijk zijn van het geloof van de privé-sector in de overlevingskansen van het bedrijf. We zullen ons instrumentarium dus aanpassen aan de omstandigheden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

AUTONOME RAAD VOOR HET GEMEENSCHAPSONDERWIJS

Voordracht van één ondervoorzitter van de centrale raad van bestuur

De voorzitter : Aan de orde is overeenkomstig artikel 26, § 1 van het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de Autonome Raad voor het

Voorzitter

Gemeenschapsonderwijs de voordracht van een kandidaat voor de benoeming van één ondervoorzitter van de centrale raad van bestuur van de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs ter vervanging van de heer Van de Velde, destijds benoemd op voordracht van de PVV-fractie en ontslagnemend met ingang van 1 januari 1997.

Nadere gegevens betreffende de door de VLD-fractie voorgedragen kandidaat werden op de banken rondgedeeld.

Aangezien er slechts één kandidaat voor het toe te wijzen mandaat wordt voorgedragen, verklaar ik de heer André Théo Macharis ter benoeming door de Vlaamse regering voorgedragen.

Hiervan zal worden kennis gegeven aan de minister-president van de Vlaamse regering.

De heer Herman De Reuse : Mijnheer de voorzitter, collega's, in een persmededeling van de Vlaamse regering van 7 januari lees ik dat de heer Macharis al is benoemd. Hoe komt het dan dat wij hem vandaag voordragen ? Is dit niet potsierlijk ?

De voorzitter : We hebben in twee fasen gewerkt. We hebben eerst de benoeming gedaan als lid. Dat is door de regering bekrachtigd, en vandaar het persbericht. Nu hebben we het over het ondervoorzitterschap, en ook dat zal door de regering worden bekrachtigd.

ONTWERP VAN DECREET houdende goedkeuring van het Verdrag inzake verstandhouding en samenwerking tussen het Koninkrijk België en de Russische Federatie, ondertekend in Brussel op 8 december 1993

– 474 (1996-1997) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Verdrag inzake verstandhouding en samenwerking tussen het Koninkrijk België en de Russische Federatie, ondertekend in Brussel op 8 december 1993.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in artikel 39 van de Grondwet :

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
97 leden hebben ja geantwoord ;
15 leden hebben zich onthouden.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet :

116 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
101 leden hebben ja geantwoord ;
15 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Avontroodt Yolande
Becq Sonja
Beerden Georges
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
De Batselier Norbert
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dielens Fred
Doomst Michel
Dua Vera
Dumez Paul
Feytons Freddy
Gabriels Jaak

Voorzitter

Geysels Jos
 Goos Johnny
 Goovaerts Leo
 Grouwels Brigitte
 Heeren Veerle
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Kuijpers Willy
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Quintelier Leonard
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Sauwens Johan
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Arnold
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Eycken Christian
 Van Hecke Mieke
 Van Lindt Sonja
 Van Looy Jef
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter

Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried
 Caubergs Jan
 Creyelman Frank
 De Reuse Herman
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Huybrechts Pieter
 Penris Jan
 Strackx Felix
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Hugo Marsoul en Willy Kuijpers en mevrouw Cecile Verwimp-Sillis c.s. houdende wijziging van het decreet van 28 januari 1977 tot bescherming van de namen van de openbare wegen en pleinen – 104 (BZ 1995) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet van de heren Marsoul en Kuijpers en mevrouw Verwimp-Sillis c.s. houdende wijziging van het decreet van 28 januari 1977 tot bescherming van de namen van de openbare wegen en pleinen.

De heer Kuijpers heeft het woord.

De heer Willy Kuijpers : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, geachte vergadering, hoewel het hier ogenschijnlijk een klein voorstel van decreet betreft, mag de regering de uitvoering ervan niet onderschatten. Het zou immers gaan over 15.000 à 20.000 te veranderen namen in Vlaanderen alleen. Daarom zou ik aan de Vlaamse regering willen vragen om een actieplan op te stellen, samen met de provincies en de gemeenten, om deze naamsveranderingen gezamenlijk en precies door te voeren zonder nieuwe vertaalfouten.

Ik zal één concreet voorbeeld geven, namelijk de Blauwe Hoek in Leuven. Deze heeft nooit iets te maken gehad met het woord blauw. Het was oorspronkelijk de Blijden Hoek, en in het Leuvens dialect wordt blij als bla uitgesproken. Bij de verfransing heeft men dit bla echt als de kleur blanc opgevat, en dus vertaald naar bleu. Bij de vernederlandsing is dit dan de Blauwe Hoek geworden. Bij deze is deze fout in het Vlaams Parlement rechtgezet en ik hoop dat de regering de stad zal aanmoedigen ons daarin te volgen.

De voorzitter : Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

117 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
117 leden hebben ja geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Becq Sonja
Beerden Georges
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyns Jozef
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Batselier Norbert
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Loor Herman

De Maght-Aelbrecht Anny
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dielens Fred
Dillen Marijke
Doomst Michel
Dua Vera
Dumez Paul
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Geysels Jos
Goos Johnny
Goovaerts Leo
Grouwels Brigitte
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Huybrechts Pieter
Kenzeler André
Keulen Marino
Kuijpers Willy
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Maes Nelly
Malcorps Johan
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Penris Jan
Quintelier Leonard
Ramoudt Didier
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stassen Jos
Stevaert Steve
Strackx Felix

Voorzitter

Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Arnold
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Eycken Christian
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Lindt Sonja
 Van Looy Jef
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Marc Olivier houdende invoeging van een artikel 22bis in de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn – 285 (1995-1996) – Nrs. 1 tot 4

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet van de heer Olivier houdende invoeging van een artikel 22bis in de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

117 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 117 leden hebben ja geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Avontroodt Yolande
 Becq Sonja
 Beerden Georges
 Bogaert Jean-Marie
 Bossuyt Gilbert
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Candries Herman
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Caubergs Jan
 Ceysens Patricia
 Coens Joachim
 Cordeel Marc
 Creyelman Frank
 De Batselier Norbert
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deprez Paul
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dewinter Filip

Voorzitter

Dielens Fred
 Dillen Marijke
 Doomst Michel
 Dua Vera
 Dumez Paul
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Geysels Jos
 Goos Johnny
 Goovaerts Leo
 Grouwels Brigitte
 Heeren Veerle
 Hostekint Patrick
 Huybrechts Pieter
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Kuijpers Willy
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Penris Jan
 Quintelier Leonard
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Strackx Felix
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Arnold
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Eycken Christian

Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Lindt Sonja
 Van Looy Jef
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Marc Olivier, Jacques Timmermans en Carl Decaluwé c.s. houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers – 437 (1996-1997) – Nrs. 1 tot 7

Aangehouden stemmingen

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn de aangehouden stemmingen over het amendement op artikel 12 en over artikel 12 van het voorstel van decreet van de heren Olivier, Timmermans en Decaluwé c.s. houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van mevrouw Dua op artikel 12.

Begin van de stemming.

Voorzitter

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

113 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

113 leden hebben ja geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried

Avontroodt Yolande

Becq Sonja

Beerden Georges

Bogaert Jean-Marie

Bossuyt Gilbert

Bril Louis

Browaeyns Jozef

Candries Herman

Cannaerts Leo

Cardoen Georges

Caubergs Jan

Ceysens Patricia

Coens Joachim

Cordeel Marc

Creyelman Frank

De Batselier Norbert

De Groot Etienne

De Gucht Karel

De Loor Herman

De Maght-Aelbrecht Anny

De Meyer Jos

De Reuse Herman

De Ridder Peter

De Roo Johan

De Schamphelaere Mia

De Vilder Freddy

Decaluwé Carl

Delcroix Leo

Demeulenaere Julien

Denys André

Deprez Paul

Deswaene Roland

Devolder Jacques

Dewinter Filip

Dielens Fred

Dillen Marijke

Doomst Michel

Dua Vera

Dumez Paul

Feytons Freddy

Gabriels Jaak

Geysels Jos

Goos Johnny

Heeren Veerle

Hostekint Patrick

Huybrechts Pieter

Kenzeler André

Keulen Marino

Kuijpers Willy

Lachaert Patrick

Lauwers Herman

Laverge Jacques

Lindekens Kathy

Lisabeth Carlos

Logist Marcel

Maes Jacky

Maes Nelly

Malcorps Johan

Marsoul Hugo

Matthijs Erik

Maximus Lydia

Merckx-Van Goey Trees

Olivier Marc

Penris Jan

Quintelier Leonard

Ramoudt Didier

Sannen Ludo

Sarens Freddy

Sauwens Johan

Schuermans Eddy

Sleeckx Jef

Stassen Jos

Stevaert Steve

Strackx Felix

Suykerbuyk Herman

Swennen Guy

Swinnen René

Taylor John

Timmermans Jacques

Tobback Bruno

Tyberghien-Vandenbussche Maria

Van Aperen Arnold

Van Cleuvenbergen Riet

Van Den Heuvel Ria

Van der Poorten Mark

Van Dijck Kris

Van Eycken Christian

Van Hauthem Joris

Van Hecke Mieke

Van Lindt Sonja

Van Looy Jef

Van Mechelen Dirk

Van Nieuwenborgh Gracienne

Van Nieuwenhuysen Luk

Van Nieuwerkerke André

Van Overmeire Karim

Van Peel Marc

Van Rompaey Hugo

Van Vaerenbergh Etienne

Van Wallendael Tuur

Voorzitter

Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

Het amendement op artikel 12 wordt aangenomen.

Geen opmerkingen ? (*Neen*)

Dan is het aldus geamendeerde artikel 12 aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet van de heren Olivier, Timmermans en Decaluwé c.s. houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

113 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 67 leden hebben ja geantwoord ;
 23 leden hebben zich onthouden ;
 23 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Becq Sonja
 Beerden Georges
 Bossuyt Gilbert
 Candries Herman
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Coens Joachim
 De Batselier Norbert
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia

De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Deprez Paul
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dua Vera
 Dumez Paul
 Geysels Jos
 Goos Johnny
 Heeren Veerle
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Malcorps Johan
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Quintelier Leonard
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Eycken Christian
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

NEEN hebben geantwoord :

Avontroodt Yolande

Voorzitter

Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Laverge Jacques
 Ramoudt Didier
 Van Aperen Arnold
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried
 Bogaert Jean-Marie
 Caubergs Jan
 Creyelman Frank
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Reuse Herman
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Huybrechts Pieter
 Kuijpers Willy
 Lauwers Herman
 Maes Nelly
 Penris Jan
 Sauwens Johan
 Strackx Felix
 Van Dijk Kris
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Vaerenbergh Etienne
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

Reden voor onthouding ?

De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Onze fractie heeft zich bij deze stemming onthouden. Ons hart zegt ons nochtans om ja te stemmen. We blijven echter met twee problemen geconfronteerd. Het eerste probleem is het feit dat men zich heeft uitgesproken over de verhuur van kamers en studentenkamers, maar dat men niet weet wat de prijsverhoging zal zijn. Het tweede probleem betreft het feit dat men de zaak moet zien in het kader van de wooncode. De minister heeft een aantal toezeggingen gedaan, maar we hebben nog geen absolute zekerheid. Met ons hart stemmen wij dus ja, maar we hebben nog twijfels. Daarom onthouden we ons dan ook.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Johan Malcorps tot besluit van de op 7 januari 1997 door de heer Johan Malcorps in commissie gehouden interpellatie tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de tweede spoortoevang tot de Antwerpse haven en de IJzeren Rijn
 – 515 (1996-1997) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemmingen

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Malcorps tot besluit van de op 7 januari 1997 door de heer Malcorps in commissie gehouden interpellatie tot de heer Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de tweede spoortoevang tot de Antwerpse haven en de IJzeren Rijn.

Door de heren Beysen en Van Mechelen werd hierop een amendement ingediend dat luidt als volgt :

Aan de zevende streep toevoegen wat volgt :

", zonder dat zulks aanleiding mag geven tot het op de lange baan schuiven van de realisatie van de tweede spoortoevang tot de Antwerpse haven. De verschillende onderzoeken dienen voltooid te zijn, uiterlijk op 31 december 1997, waarna over de definitieve keuze van het tracé wordt beslist ;".

Voorzitter

Mevrouw De Schamphelaere heeft het woord.

Mevrouw Mia De Schamphelaere : De uitgangspunten van deze motie van Agalev zijn duidelijk en komen overeen met die van onze fractie voor het mobiliteitsvraagstuk rond Antwerpen. De motie stelt dat er een tweede spoortoegang tot de Antwerpse haven nodig is, niet alleen om economische redenen, maar ook om ecologische en veiligheidsredenen. Meer spoor is een noodzaak, die beslissing is reeds genomen.

Nu rijst de vraag over de keuze van het tracé. Voor deze beslissing valt – en dat zal zeker gebeuren – heeft de bevolking recht op alle mogelijke informatie over eventuele alternatieven. Dit betekent voor onze fractie geenszins dat onredelijke of onverantwoorde vertragingen mogen worden opgezet. Om die reden zullen we het amendement van de VLD steunen waarin wordt aangedrongen op het afronden van alle onderzoeken tegen het einde van dit jaar, wat neerkomt op het respecteren van de oorspronkelijke timing van de NMBS.

De voorzitter : De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen : Mijnheer de voorzitter, de VLD is sinds jaren vragende partij voor een spoedige realisatie van de IJzeren Rijn en alleszins voor een tweede spoorontsluiting van de Antwerpse haven. Deze bijkomende spoorinfrastructuur is van levensbelang voor de uitbouw van de Antwerpse haven als economische draaischijf voor heel Vlaanderen. Beter dan wie ook beseffen we dat de uitbouw van deze infrastructuur tal van kwalijke neveneffecten zal hebben voor mens en omgeving. Toch zijn we van mening dat de globale milieueffectenbalans van dit project uiteindelijk positief zal zijn.

De tracékeuze is van het grootste belang in dit dossier ; we pleiten dan ook voor een zo voorzichtig mogelijke benadering. In dit perspectief is het voor iedereen duidelijk dat de nieuwe spoorlijn onmogelijk het zogenaamde duwbaartracé kan volgen. Dit zou een onverantwoorde aanslag zijn op een uitzonderlijk biotoop in de groene gordel ten noorden van Antwerpen. Inmiddels werd reeds heel wat studiewerk verricht over het tracé langs het Albertkanaal.

Terecht gaan er stemmen op om thans zo snel mogelijk een beslissing te forceren. Gelet op de enorme gevolgen voor de gemeenten Wijnegem,

Merksem, Schoten, Wommelgem en vooral Ranst lijkt bijkomend onderzoek naar andere varianten noodzakelijk om de nefaste gevolgen voor bepaalde woonwijken, dorpskernen en het leefmilieu tot een minimum terug te brengen. Dit bijkomend onderzoek mag echter niet leiden tot een vertraging in de planning en de uitvoering van dit dossier. Met het oog op het voorkomen van nutteloos tijdverlies heeft de VLD-fractie een amendement ingediend. Mits amendering zal de VLD de motie goedkeuren. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Tobback heeft het woord.

De heer Bruno Tobback : Mijnheer de voorzitter, ik sluit mij aan bij de twee vorige sprekers. Ook de SP-fractie kan het uitgangspunt van deze motie onderschrijven : de tweede spoorontsluiting is om economische en ecologische redenen een absolute noodzaak en dient dus zo snel mogelijk te worden gerealiseerd.

De ontwikkeling van nieuwe varianten en het uitvoeren van nieuwe voorstudies voor het MER waarop sommigen hebben aangedrongen, lijken me tamelijk problematisch. Niemand kon mij preciseren welke andere tracés nog kunnen worden onderzocht, andere dan de vier die reeds aan een pre-MER-onderzoek werden onderworpen.

De tekst van de motie is terzake bovendien alles behalve correct, want het Vlaams Parlement heeft op nog geen enkele manier officieel kennis genomen van deze studie. We dreigen dus niet alleen een motie goed te keuren waarvan de inhoud niet strookt met de werkelijkheid, de inhoud ervan dreigt ook zonder voorwerp te zijn, aangezien niet wordt aangegeven over welke alternatieve tracés het kan gaan, tenzij men die enkele volstrekt onrealistische tracés bedoelt waarover hier vroeger reeds van gedachten werd gewisseld.

Overigens vind ik het amendement van de VLD niet zinvol. Een einddatum voor deze studie voorstellen komt neer op het geven van een opdracht aan de NMBS. Het Vlaams Parlement kan echter op geen enkel wijze zijn bevoegdheid laten gelden ten overstaan van de Belgische spoorwegen. Wij vrezen dat de beslissing hiermee op de lange baan zal worden geschoven. Dit parlement heeft echter in vroeger goedgekeurde moties aangedrongen op een snelle realisatie van de tweede spoorontsluiting als oplossing voor de mobiliteitsproblemen en als aanloop tot de uitbouw van de IJzeren Rijn. Deze vroegere moties indachtig zal onze fractie zich onthouden.

De voorzitter : De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps : Wat de pre-MER studie betreft : in de commissie heeft de minister gezegd dat de zaak nog niet echt is afgerond. Het gaat om een voorlopig document. Wij hebben dat document in ons bezit. Collega's die dat document willen inkijken, kunnen dat van mij krijgen. Voor onder meer de heer Tobback, die dat goed zal kunnen gebruiken, zal ik het graag kopiëren. Dat document werd opgesteld door het studiebureau Technum, dat de tracés heeft onderzocht. Daar komt men tot de opzienbarende conclusie dat er geen goed alternatief bestaat, en dat er naar andere mogelijkheden moet worden gezocht. Wij nemen dat studiebureau au sérieux. Wij willen hun conclusies verder onderzoeken.

Wij hebben wel degelijk een alternatief tracé voorgesteld. Ik heb dat in de commissie toegelicht. Dat tracé zou door de Antwerpse haven lopen. Niemand zegt dat dit een ideale oplossing is, maar omdat de andere tracés evenmin ideaal zijn, loont het toch de moeite om dat op zijn minst verder te onderzoeken.

Ik wil daaraan nog een element over de huidige gang van zaken toevoegen. De NMBS heeft twee tracés, met varianten, voorgesteld. Er is ook nog een professor van de UFSIA, de heer Evrard Claessens, die op een bepaald ogenblik langs die tracés heeft gewandeld. Hij heeft een alternatief geformuleerd, in de vorm van een aantal ruwe lijnen op een kaart. Uitgerekend dat tracé is nu als beste uit de Technum/pre-MER studie naar voren gekomen. Vandaar dat ik beweer dat die pre-MER fase niet ernstig is verlopen ; er moet bijkomend naar alternatieve tracés worden gezocht.

Ten slotte wil ik nog zeggen dat ik erg blij ben met het amendement van mijn goede vriend, de heer Beysen. Ik hoop dat we in de toekomst in dezelfde constructieve geest kunnen voortwerken. *(Rumoer)*

Het is een goede zaak dat we in Antwerpen elkaar goed verstaan. Ik wil zeker geen verdragingsmanoeuvres uitvoeren. Ik heb hier vroeger nog moties gesteund waarin werd opgeroepen om snel een IJzeren Rijn en een tweede spoorontsluiting tot stand te brengen. Ik wil dus geenszins de ontwikkeling afremmen. Maar zoals al eerder werd gezegd : dit alles mag zeker niet ten koste gaan van de ruimtelijke ordening en van de bevolking.

De voorzitter : We zullen dit uitvoerig in het verslag laten opnemen, zodat de heer Beysen nogmaals van uw uiteenzetting kennis kan nemen.

De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris : De vorige sprekers hebben de essentie van het debat reeds verwoord. Ik denk dat het hele Vlaams Parlement voorstander is van een tweede spoorontsluiting voor de Antwerpse haven, en daarmee samenhangend, van een IJzeren Rijn. We moeten er natuurlijk op toezien dat die tweede spoorontsluiting de huidige knelpunten in Schijnpoort en Holland omzeilt. In die zin moeten de studies niet naar de Griekse kalender worden verwezen. We zijn dus geneigd om het liberale amendement te steunen. Als dat amendement aanvaard zou worden, dan kunnen we het aldus geamendeerde voorstel van resolutie van de heer Malcorps eveneens steunen.

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heren Beysen en Van Mechelen.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? *(Ja)*

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
88 leden hebben ja geantwoord ;
19 leden hebben zich onthouden ;
5 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Becq Sonja
Beerden Georges
Bogaert Jean-Marie
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Groot Etienne
De Gucht Karel

Voorzitter

De Maght-Aelbrecht Anny
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deprez Paul
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Doomst Michel
 Dua Vera
 Dumez Paul
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Geysels Jos
 Heeren Veerle
 Huybrechts Pieter
 Keulen Marino
 Kuijpers Willy
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Penris Jan
 Quintelier Leonard
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schuermans Eddy
 Stassen Jos
 Strackx Felix
 Suykerbuyk Herman
 Taylor John
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Arnold
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Eycken Christian
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Lindt Sonja
 Van Looy Jef

Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

De Ridder Peter
 De Vilder Freddy
 Tobback Bruno
 Van Wallendael Tuur
 Voorhamme Robert

Zich ONTHOUDEN hebben :

Bossuyt Gilbert
 De Batselier Norbert
 De Loor Herman
 Dielens Fred
 Goos Johnny
 Kenzeler André
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Maximus Lydia
 Sleeckx Jef
 Stevaert Steve
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Timmermans Jacques
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Vanvelthoven Peter

Het amendement is aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de aldus geamendeerde met redenen omklede motie van de heer Johan Malcorps tot besluit van de op 7 januari 1997 door de heer Malcorps in commissie gehouden interpellatie tot de heer Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de tweede spoor-

Voorzitter

toegang tot de Antwerpse haven en de IJzeren Rijn.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

113 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
88 leden hebben ja geantwoord ;
25 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Becq Sonja
Beerden Georges
Bogaert Jean-Marie
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Doomst Michel
Dua Vera
Dumez Paul
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Geysels Jos
Heeren Veerle

Huybrechts Pieter
Keulen Marino
Kuijpers Willy
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Maes Nelly
Malcorps Johan
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Penris Jan
Quintelier Leonard
Ramoudt Didier
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Stassen Jos
Strackx Felix
Suykerbuyk Herman
Taylor John
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Aperen Arnold
Van Cleuvenbergen Riet
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Eycken Christian
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
Van Lindt Sonja
Van Looy Jef
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Vaerenbergh Etienne
Vandendriessche Bart
Vanderpoorten Marleen
Vanleenhove Gilbert
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Verwimp-Sillis Cecile
Weyts Johan
Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN hebben :

Bossuyt Gilbert
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Ridder Peter

Voorzitter

De Vilder Freddy
Dielens Fred
Goos Johnny
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Maximus Lydia
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Swennen Guy
Swinnen René
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwerkerke André
Van Wallendael Tuur
Vanvelthoven Peter
Voorhamme Robert

Dientengevolge neemt het parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Ik stel voor het bepalen van datum, uur en agenda voor de volgende plenaire vergadering aan het Bureau en uw voorzitter over te laten.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 16.46 uur.*
